



Αριθμός : 64/2015
(Αριθ. Ειδ. Βιβλίου : 64/2015)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές : Στεφάνια Καρατζά Πρόεδρο Εφετών, Βασίλειο Πέττα και Κωνσταντίνα Ράπτη –Εισηγήτρια, Εφέτες.

Συνεδρίασε στο γραφείο των διασκέψεων στις 26-6-2015.

Στη Συνεδρίαση παρίστατο και η Γραμματέας Πελαγία Στρατοπούλου.

Το Συμβούλιο καλείται να αποφανθεί για την ποινική υπόθεση στην οποία ο Εισαγγελέας Εφετών Γεώργιος Τσιρώνης, έχει υποβάλει την πρότασή της με αριθμό 67/2014 που έχει ως εξής : Εισάγεται, κατ' άρθρα 32§§1&4, 138§2 και 308§1 ΚΠΔ, η με αριθ. 55/2015 προσφυγή των : 1) Ιερόθεου-Γεώργιου Βλάχου του Σωτήριου, Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, κάτοικου Ναυπάκτου, 2) Γεώργιου Λαουρδέκη του Αθανάσιου, κάτοικου Ναυπάκτου, Πραντούνα 13, 3) Βασιλείου Γκίζα του Ιωάννη, δικηγόρου, κάτοικου Ναυπάκτου, Ιλ. Τζαβέλα 90, 4) Θεμιστοκλή Τσιτσιρίκη του Παναγιώτη, κάτοικου Ναυπάκτου, Κορακουλάκη 10, 5) Παναγιώτη Χατζή του Φώτιου, κάτοικου Παλαιοπαναγιάς Ναυπάκτου και 6) Βασιλείου Πολιτόπουλου του Γεώργιου, κάτοικου Ναυπάκτου, Δον Ζουάν Αυστριακού 21, κατά του με αριθ. ΕΔ 5/31-5-2015 κλητήριου θεσπίσματος του Εισαγγελέα Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με το οποίο οι προσφεύγοντες, κατόπιν προκαταρκτικής εξέτασης, παραπέμπονται με απευθείας κλήση την 16-2-2016 στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, λόγω της δικηγορική ιδιότητας του τρίτου από αυτούς (βλ το με αριθ. πρωτ. 222/2015 έγγραφο του Δικηγορικού Συλλόγου Μεσολογγίου) προκειμένου να δικαστεί για (αρθ ΠΚ), πράξη που του αποδίδεται πράξεις που του αποδίδονται με το κλητήριο θέσπισμα αυτό, και σχετικά εκθέτουμε τα ακόλουθα.


Κατά τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 111 ΚΠΔ, όπως η §7 αναριθμ σε §6 και αντικ με άρθ 10§1 Ν.3904/23.12.2010, τα πλημμελήματα των δικηγόρων εκδικάζονται σε πρώτο βαθμό από το Τριμελές Εφετείο. Εξάλλου σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 322 ΚΠΔ, όπως αντικ με αρθ 28§1 Ν.3904/23.12.2010, ο κατηγορούμενος που κλητεύτηκε με κλητήριο θέσπισμα απευθείας στο ακροατήριο του τριμελούς εφετείου σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτωσης 6 του άρθρου 111 έχει δικαίωμα, αφού ενημερωθεί για την προανάκριση, να προσφύγει στο αρμόδιο συμβούλιο εφετών μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η προσφυγή υποβάλλεται στα όργανα που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο ή στο γραμματέα της εισαγγελίας εφετών. Το συμβούλιο εφετών έχει υποχρέωση να αποφασίσει μέσα σε δέκα ημέρες από τότε που υποβλήθηκε η έκθεση προσφυγής μαζί με τη σχετική πρόταση του

εισαγγελέα εφετών, απορρίπτοντας την προσφυγή ή διατάσσοντας προανάκριση ή συμπλήρωση της προανάκρισης που προηγήθηκε ή την ενέργεια κύριας ανάκρισης, μετά την ολοκλήρωση των οποίων το ίδιο συμβούλιο, αφού επανεισαχθεί σ' αυτό η υπόθεση από τον εισαγγελέα εφετών, ή απορρίπτει την προσφυγή ή αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη.

Το συμβούλιο αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Το βούλευμα του συμβουλίου εφετών που απορρίπτει την προσφυγή επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 κ.ε., στον προηγούμενο αν από την επίδοση του βουλεύματος έως τη δικάσιμο που ορίστηκε αρχικά μεσολαβεί τουλάχιστον το μισό της προθεσμίας που ορίστηκε για κλήτευση, ο κατηγορούμενος έχει υποχρέωση να εμφανιστεί κατά τη δικάσιμο αυτή για να δικαστεί χωρίς άλλη κλήτευση (ΑΠ 329/70 ΠΧ Κ 613, ΕφΘεσ 400/89 ΠΧ Μ 332, Μ.Μαργαρίτης Κώδικας Ποινικής Δικονομίας 2008 125, Π.Παπανδρέου σε ΕρμΚΠΔ Επιμ Λ.Μαργαρίτη 2011 Τόμος Α 1420), ενώ σε διαφορετική περίπτωση θα οριστεί νέα δικάσιμος και θα χωρήσει νέα επίδοση του κλητήριου θεσπίσματος. Περαιτέρω από το συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων με εκείνες της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος, που κλητεύεται με απευθείας κλήση στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου, είτε λόγω υλικής αρμοδιότητας είτε λόγω συναιτιότητας ή συνάφειας, μπορεί σε προθεσμία δέκα ημερών από την επίδοση του κλητήριου θεσπίσματος να ασκήσει την προσφυγή του αυτή, για λόγους είτε νομικούς -μεταξύ των οποίων και η αρμοδιότητα του δικαστηρίου, βλ Διατ. ΕισΕφΘεσ 223/2004 ΠΧ ΝΕ 1073- είτε ουσιαστικούς (Ν.Ανδρουλάκης: Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης 2007 421, Α.Μπουρόπουλος: ΕρμΚΠΔ 1957 440, Α.Καρράς: Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο 1998 573), καταθέτοντας παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού 300€, ακόμα και αν οι προσφεύγοντες είναι περισσότεροι (αρθ. 98§1 Ν. 4139/2013), το οποίο σε περίπτωση αποδοχής της προσφυγής επιστρέφεται στον καταθέσαντα. Η ακυρότητα πράξης της προδικασίας, εφόσον δεν προτάθηκε ενώπιον του δικαστικού συμβουλίου, είναι δυνατόν να προταθεί με την παρούσα προσφυγή, μόνον όμως εφόσον συνάπτεται με τη βασιμότητα της παραπομπής του κατηγορουμένου στο ακροατήριο (ΑΠ 613/2006 ΠοινΔικ 2006 190, 1709/2006 ΠοινΔικ 2007, 1/2008 (Ολομ) ΠοινΔικ 2008 275 391, 1958/2010 ΤΝΠ Νόμος). Για την προσφυγή αυτή, που συνιστά ειδικό ένδικο μέσο, με συνέπεια την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 462-476 ΚΠΔ, εφόσον δεν προσκρούουν στη φύση και η λειτουργία της προσφυγής ή σε ρητή διάταξη του νόμου (ΑΠ 1345/1988 (Ολομ) ΠΧ ΛΘ 311, 763/1995 ΝοΒ 33 256, 214 /2000(Σ) ΠοινΔικ 2001 509, 214/2000 ΠΧ Ν 593, ΔιατΕισΕφΠειρ 38/1997 ΠοινΔικ 1998 337, 17/2008 Ποιν Δικ 2009 932, ΔιατΕισΕφΠειρ 23/2013 ΠοινΔικ 2014 264, Ι.Ζησιάδης: Ποινική Δικονομία Β' 1977 239, Π.Παπανδρέου σε ΕρμΚΠΔ Επιμ

ΕΡΡΗΘΗΚ
ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ





Λ.Μαργαρίτη 2011 Τόμος Β 1424) και εξ αυτού, σε περίπτωση αποδοχής της από το συμβούλιο Εφετών, την επέκταση των αποτελεσμάτων αυτής (αποδοχής) στο μη ασκήσαντα συγκατηγορούμενο, εφόσον αυτός είτε είναι συμμετοχος είτε εξαρτάται η ποινική του ευθύνη από την ευθύνη αυτού που άσκησε την προσφυγή (ΑΠ 1345/1988(Ολομ) ΠΧ ΛΘ 311, 823/1996 ΝοΒ 45 283, 214/2000 Πρξ&Λογ 2000 20, 1896/2004 ΠοινΔικ 2005, 424, ΔιατΕισΕφΠειρ 23/2013 ΠοινΔικ 2014 264, Α.Μπουρόπουλος: ΕρμΚΠΔ 1957 440), συντάσσεται έκθεση ενώπιον του Γραμματέα της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, που διενεργήθηκε η ανάκριση, ή Εφετών ή του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου της διαμονής του προσφεύγοντος. Στη σχετική έκθεση προσφυγής πρέπει να αναφέρονται ορισμένοι και συγκεκριμένοι λόγοι, είτε νομικοί είτε ουσιαστικοί, για τους οποίους αυτή ασκείται, άλλως εάν οι λόγοι δεν αναφέρονται ή είναι αόριστοι η προσφυγή είναι άκυρη και απορρίπτεται ως απαράδεκτη, κατ' αναλογική εφαρμογή των άρθρων 474§2, 476§1 ΚΠΔ (ΑΠ 1609/1995 ΠΧ ΜΣΤ 1025, 266/1996 ΠΧ ΜΣΤ 1641, 511/1997 ΠΧ ΜΗ 118, Διατ. ΕφΘεσ 49/91 Υπέρ 1992 155, Διατ. ΕισΕφΠειρ 31/2002 ΠΧ ΝΒ 560, Διατ. ΕισΕφΑθ 614/2005 ΠοινΛογ 2005 1050), ενώ δεν επιτρέπεται η συμπλήρωσή τους με άλλους που δεν περιέχονται στην έκθεση, όπως όταν στην έκθεση γίνεται παραπομπή σε λόγους που αναφέρονται σε άλλη έκθεση ή σε υπόμνημα (ΑΠ 1609/1995 ΠΧ ΜΣΤ 1025, 612/1992 Υπερ 1992 1138, 1700/1998 ΠοινΔικ 1998 521, 753/2000 ΠοινΔικ 2000 943, 1620/2000 ΠοινΔικ 2001 337,), εκτός αν με την έκθεση συνυποβάλλεται έγγραφο με τέτοιους λόγους και φέρει επ' αυτού υπογραφή του προσφεύγοντος και του γραμματέα (ΑΠ 9/2004 Ποιν Λογ 2001 48, Διατ. ΕισΕφΑθ 78/2006). Σε περίπτωση που το συμβούλιο Εφετών απορρίψει την προσφυγή, διατηρούνται οι συνέπειες της επίδοσης του κλητήριου θεσπίσματος για την έναρξη της κυρίας διαδικασίας και την αναστολή της παραγραφής, ενώ αντίθετα εάν διατάξει προανάκριση ή συμπλήρωση της προανάκρισης ή κυρία ανάκριση, η υπόθεση επιστρέφει στο στάδιο της προδικασίας και η αναστολή της παραγραφής ανατρέπεται (ΑΠ 214/2000(Σ) ΠοινΔικ 2001 509, 953/2002(Σ) Πρξ&ΛογΠΔ 2002 20, 463/2004 Πρξ&ΛογΠΔ 2004 237, Α.Γάφος: Ποινική δικονομία Β 1976 61, Χ.Δέδες: Ποινική δικονομία 1978 456, Ι.Ζησιάδης: Ποινική δικονομία Β 1977 410, Α.Καρράς: Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο 1998 576, Γ.Καλφάλης: Προσφυγή κατά της απευθείας κλήσεως: 1990 156-159).

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 259 ΠΚ, που σκοπό έχει την προστασία του γενικότερου συμφέροντος της ομαλής και απρόσκοπτης διεξαγωγής της υπηρεσίας, τελεί το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος ο κατ' άρθρο 13α και 263Α ΠΚ υπάλληλος, ο οποίος με πρόθεση και με τον σκοπό είτε να προσπορίσει στον εαυτό του ή τρίτον παράνομο περιουσιακό ή ηθικό όφελος, είτε να βλάψει υλικά ή ηθικά το Κράτος ή άλλον, παραβιάζει, όχι τα ενδοϋπηρεσιακά («υπαλληλικά»), αλλά τα έναντι

τρίτων («υπηρεσιακά») καθήκοντα του, λειτουργώντας στις σχέσεις του με αυτούς ως όργανο, που εκφράζει τη βούληση της Πολιτείας, και ενώ τα καθήκοντα αυτά είτε ενυπάρχουν στη φύση της υπηρεσίας του, είτε ιδρύονται από οποιαδήποτε νομοθετική διάταξη ή οδηγία ή εγκύκλιο των προϊστάμενων του (ΑΠ 1591/2007 ΠΧ ΝΗ 523, 7/2008 (Ολομ) ΠοινΔικ 2008 978, 219/2008 ΠοινΔικ 2008 1126, 667/2009 ΤΝΠ Νόμος, 1153/2010 ΤΝΠ Νόμος, 298/2011 ΠΧ ΞΒ 49, 1790/2011 ΠΧ ΞΒ 195, 1495/2012 ΠΧ ΞΓ 191, 1142/2012 ΠΧ ΞΓ 448, 553/2013 ΠΧ ΞΔ 506, 979/2013 ΠΧ ΞΔ 691, 367/2014 ΠΧ ΞΕ 31, 1099/2014 ΤΝΠ Νόμος, 122/2015 ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκειμένη υπόθεση το προσβαλλόμενο κλητήριο θέσπισμα επιδόθηκε στους προσφεύγοντες την 5-6-2015 και την 10-6-2015 άσκησαν αυτοί δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους, Νικόλαου Καϋμενάκη (βλ την από 10-6-2015 σχετική εξουσιοδότηση), με δήλωση στο γραμματέα της Εισαγγελίας Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας την παρούσα προσφυγή τους, για λόγο ορισμένο και συγκεκριμένο, δηλαδή για πλημμέλειες νομικές καθώς και για κακή εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού, ενώ ο τρίτος από του προσφεύγοντες, Βασίλειος Γκίζας, κατέθεσε και το νόμιμο παράβολο (βλ αυτό).

Επομένως η παρούσα προσφυγή είναι παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί και στην ουσία της.

Από την προκαταρκτική εξέταση σε συνδυασμό και με την προανάκριση που διενεργήθηκε, τις ένορκες καταθέσεις του εγκαλούντος Ιγνατίου Σταυρόπουλου, τη χωρίς όρκο κατάθεση του προσφεύγοντος Παναγιώτη Χαντζή, τις απολογίες όλων των προσφευγόντων και τα απολογητικά υπομνήματα όλων των προσφευγόντων πλην του Γεώργιου Λαουρδέκη και τα έγγραφα της δικογραφίας προέκυψαν τα ακόλουθα.

Στη Ναύπακτο Αιτωλοακαρνανίας την 26-1-2011 οι προσφεύγοντες ενώ ήταν υπάλληλοι από κοινού παρέβησαν με πρόθεση τα καθήκοντα της υπηρεσίας τους με σκοπό να βλάψουν τον εγκαλούντα Ιγνατίο Σταυρόπουλο. Ειδικότερα στον παραπάνω τόπο και χρόνο, κατόπιν συνάποφασης και δρώντας από κοινού, ενώ ήταν υπάλληλοι και ειδικότερα ο πρώτος, με την ιδιότητά του ως Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, ως πρόεδρος, ο δεύτερος ως γραμματέας και οι λοιποί ως μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου με πρόθεση παρέβησαν από κοινού τα καθήκοντα της υπηρεσίας τους. Συγκεκριμένα οι προσφεύγοντες εξέδωσαν τη με αριθ. 1/26-1-2011 πράξη του προαναφερόμενου Μητροπολιτικού Συμβουλίου (βλ αυτήν), σε βάρος του εγκαλούντος Ιερομονάχου Αρχιμανδρίτη Ιγνατίου Σταυρόπουλου της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Σκάλας Ναυπάκτου), που ασκούσε καθήκοντα ιεροκήρυκα στην προαναφερόμενη Ιερά Μητρόπολη, με την οποία καταλόγισαν στον

ΕΞΕΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΑΕΑ





εγκαλούντα το ποσό των 9.604,99 ευρώ ως ποσό που αχρεώστητα του κατεβλήθη για το χρονικό διάστημα από την 19-12-2008 μέχρι την 30-9-2009, χωρίς προηγουμένως να έχουν καλέσει σε ακρόαση τον ανωτέρω Ιερομόναχο και χωρίς να έχουν αρμοδιότητα προς έκδοση της προαναφερόμενης πράξης (βλ καταθέσεις εγκαλούντος και τη με αριθ. 3828/2014 απόφαση του Ελεγκτικού Συνέδριου). Ειδικότερα η με αριθ. 1/26-1-2011 προαναφερόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 25§6 Ν. 817/1978, 3§1 ΝΔ 1398/1973, 3§1 ΝΔ 1399/1973, 11§§1-2 Α.Ν. 536/1945, 35 Ν. 590/1977, 4§3 με αριθ. 58/1975 Κανονισμού (Α'40), καθόσον κατά το συνδυασμό των διατάξεων αυτών ο έλεγχος των εκκαθαριστών, όπου καθήκοντα εκκαθαριστή και στην περίπτωση των ιεροκυρήκων ασκεί το αρμόδιο Μητροπολιτικό Συμβούλιο, διενεργείται από τον Υπουργό Οικονομικών διαμέσου των αρμόδιων Διευθύνσεων ή Γενικών Διευθύνσεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, οπότε και σε περίπτωση που διαπιστωθεί λήψη μη νόμιμων ποσών από υπάλληλο επακολουθεί από τις προαναφερόμενες υπηρεσίες η σχετική ενημέρωση του οικείου επιθεωρητή οικονομικής επιθεώρησης των ΔΟΥ για την έκδοση καταλογιστικής πράξης σε βάρος του υπαλλήλου που έλαβε αχρεωστήτως τα σχετικά ποσά, και επομένως το προαναφερόμενο Μητροπολιτικό Συμβούλιο ουδεμία αρμοδιότητα είχε για την έκδοση της προαναφερόμενης με αριθ. 1/26-1-2011 πράξη πράξης (βλ καταθέσεις εγκαλούντος και τη με αριθ. 3828/2014 απόφαση του Ελεγκτικού Συνέδριου). Με την έκδοση της πράξης αυτής οι κατηγορούμενοι παρέβησαν με πρόθεση τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα με σκοπό να βλάψουν υλικά τον εγκαλούντα, ενώ τόσο ο δόλος όσο και ο σκοπός βλάβης αυτών προκύπτει από το γεγονός, ότι ουδέποτε ανακάλεσαν τη με αριθ. παράνομη 1/26-1-2011 πράξη του προαναφερόμενου Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Επομένως πρέπει να απορριφθεί η παρούσα προσφυγή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δεχόμαστε τυπικά και απορρίπτουμε στην ουσία της την παρούσα με αριθ. 1/2015 προσφυγή των : 1) Ιερόθεου-Γεώργιου Βλάχου του Σωτήριου, Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, κάτοικου Ναυπάκτου, 2) Γεώργιου Λαουρδέκη του Αθανάσιου, κάτοικου Ναυπάκτου, Πραντούνα 13, 3) Βασίλειου Γκίζα του Ιωάννη, δικηγόρου, κάτοικου Ναυπάκτου, Ιλ. Τζαβέλα 90, 4) Θεμιστοκλή Τσιτσιρίκη του Παναγιώτη, κάτοικου Ναυπάκτου, Κορακουλάκη 10, 5) Παναγιώτη Χατζή του Φώτιου, κάτοικου Παλαιοπαναγιάς Ναυπάκτου και 6) Βασίλειου Πολιτόπουλου του Γεώργιου, κάτοικου Ναυπάκτου, Δον Ζουάν Αυστριακού 21, κατά του με αριθ. ΕΔ 5/31-5-2015 κλητήριου θεσπίσματος του Εισαγγελέα Εφετείου Δυτικής Στερεάς

Ελλάδας. Αγρίνιο 12-6-2015 Ο Εισαγγελέας Εφετών Γεώργιος Α. Τσιρώνης
Αντεισαγγελέας Εφετών.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

I) Με την ως άνω πρόταση του Αντεισαγγελέα Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας εισάγεται στο παρόν Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 322 παρ. 3 του ΚΠΔ, η 1/10.6.2015 προσφυγή των 1) Ιερόθεου κατά κόσμον Γεωργίου Βλάχου του Σωτηρίου, Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, κατοίκου Ναυπάκτου, 2) Γεωργίου Λαουρδέκη του Αθανάσιου, κατοίκου Ναυπάκτου, Πραντούνα 13, 3) Θεμιστοκλή Τσιτσιρίκη του Παναγιώτη, κάτοικου Ναυπάκτου, Κορακουλάκη 10, 4) Παναγιώτη Χαντζή του Φωτίου, κατοίκου Παλαιοπαναγιάς Ναυπάκτου, 5) Βασιλείου Πολιτόπουλου του Γεωργίου, κατοίκου Ναυπάκτου Δον Ζουάν Αυστριακού 21 και 6) Βασιλείου Γκίτζα του Ιωάννη, Δικηγόρου, κατοίκου Ναυπάκτου, Ιλ. Τζαβέλα 90, κατά του με αριθ. ΕΔ 5/31-5-2015 κλητήριου θέσπισματος του Εισαγγελέα Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με το οποίο καλούνται οι προσφεύγοντες, λόγω της δικηγορικής ιδιότητας του έκτου από αυτούς, την 16.2.2016, στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, προκειμένου να δικαστούν για την αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού (άρθρα 45, 259 ΠΚ), η οποία φέρεται ότι τελέσθηκε στην Ναύπακτο Αιτωλοακαρνανίας την 26.1.2011.

II) Από τις διατάξεις των άρθρων 322 § 3 και 463 εδαφ. α' ΚΠΔ, όπως το πρώτο εδάφιο της παρ.3 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 παρ.1 Ν.3904/2010,(ΦΕΚ Α 218/23.12.2010) και το άρθρο 322 ΚΠΔ ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρ.33§3 Ν.4055/12 και το εδάφιο γ' της παρ.1 προστέθηκε με το άρθρο 93 παρ.2.Β. Ν. 4139/2013, (ΦΕΚ Α 74/20.3.2013), και την εν συνεχεία προσθήκη γ' εδαφίου μετά το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 322, με το άρθρ. 93§2Β Ν. 4139/20.03.2012, προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος για πλημμέλημα που παραπέμφθηκε απευθείας με κλητήριο θέσπισμα στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 111 παρ.6 ΚΠΔ, όπως η παρ.7 αναριθμήθηκε σε παρ.6 και αντικαταστάθηκε, με το άρθρο 10 παρ.1 Ν.3904/2010, έχει δικαίωμα να ασκήσει στο αρμόδιο συμβούλιο εφετών προσφυγή κατά της κλήτευσής του αυτής, η οποία αποτελεί οιονεί ένδικο μέσο. Ειδικότερα στο άρθρο 322§3 ΚΠΔ ορίζονται τα εξής: "ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε με κλητήριο θέσπισμα απευθείας στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτωσης 6 του άρθρου 111, έχει δικαίωμα, αφού ενημερωθεί για την προανάκριση, να προσφύγει στο αρμόδιο συμβούλιο Εφετών μέσα στη προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η προσφυγή

υποβάλλεται στα όργανα που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο ή στο γραμματέα της Εισαγγελίας Εφετών. Το συμβούλιο Εφετών έχει υποχρέωση να αποφασίσει μέσα σε δέκα ημέρες από τότε που υποβλήθηκε η έκθεση προσφυγής μαζί με τη σχετική πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών, απορρίπτοντας την προσφυγή ή διατάσσοντας προανάκριση ή συμπλήρωση της προανάκρισης που προηγήθηκε ή την ενέργεια κύριας ανάκρισης μετά την ολοκλήρωση των οποίων το ίδιο συμβούλιο, αφού επανεισαχθεί σ' αυτό η υπόθεση από τον Εισαγγελέα Εφετών, ή απορρίπτει την προσφυγή ή αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη. Το συμβούλιο αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών που απορρίπτει την προσφυγή επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 κ.ε. στον κατηγορούμενο αν από την επίδοση του βουλεύματος, έως τη δικάσιμο που ορίστηκε αρχικά μεσολαβεί τουλάχιστον το μισό της προθεσμίας που ορίστηκε για την κλήτευση, ο κατηγορούμενος έχει υποχρέωση να εμφανιστεί κατά τη δικάσιμο αυτή για να δικασθεί χωρίς άλλη κλήτευση". Από τις παραπάνω διατάξεις, προκύπτει ότι το συμβούλιο εφετών δεν υποχρεούται, αν δεν απορρίψει την προσφυγή, να διατάξει προανάκριση ή συμπλήρωση της προανάκρισης που είχε προηγηθεί ή την ενέργεια κύριας ανάκρισης έτσι ώστε μόνο μετά την εκτέλεση αυτών και την επανεισαγωγή της υπόθεσης να μπορεί ν'αποφασίσει είτε την απόρριψη της προσφυγής είτε ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία κλπ. Η αληθινή έννοια της παρ. 3 είναι ότι το συμβούλιο θα διατάξει τις παραπάνω συμπληρωματικές ανακριτικές ενέργειες εάν κρίνει αναγκαία την διευκρίνιση των ενδείξεων που υπάρχουν, χωρίς να κωλύεται να προβεί, βάσει αυτών, στην προσήκουσα κρίση επί της ουσίας της κατηγορίας, εφόσον έχει υποβληθεί και επ' αυτής πρόταση του εισαγγελέα. Η δε φράση του νόμου "αφού επανεισαχθεί η υπόθεση από τον εισαγγελέα εφετών" έχει προδήλως την έννοια ότι η εκ νέου εισαγωγή της υπόθεσης προϋποθέτει ότι προηγουμένως είχε διαταχθεί συμπλήρωση της προανάκρισης ή διενέργεια κύριας ανάκρισης, η οποία είχε κριθεί αναγκαία από το συμβούλιο. Επίσης από την ως άνω διάταξη του άρθρου 322 παρ.3 εδ. 3 ΚΠΔ, που ορίζει ότι το συμβούλιο αποφαινεται κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό, προκύπτει ότι το Συμβούλιο Εφετών, το οποίο αποφαινεται με βούλευμα στην προσφυγή κατά της απευθείας κλήσης, κρίνει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό επί της ουσίας της προσφυγής. (ΑΠ 706/2013 ΝΟΒ 2013/2534, ΑΠ 1130/2004 (ΠΟΙΝ) ΠΟΙΝΛΟΓ 2004/1393, ΑΠ (ΠΟΙΝ) 1194/2003 ΠΟΙΝΛΟΓ 2003/1277, ΑΠ (ΠΟΙΝ) 1717/2003 ΠΟΙΝΛΟΓ 2003/1937, ΑΠ 1318/1999 ΠΟΙΝΧΡ/2000 (644), ΑΠ 1322/1994 ΠΟΙΝΧΡ/1994 (1153), ΕΦΘΕΣ 1053/1998 ΑΡΜ/1999 (421), ΕΦ ΛΑΡ 258/1998 ΠΟΙΝΧΡ/1998 ,921, ΕΦΘΡΑΚ 190/1999 ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ/2000 (317), ΕΦΘΡΑΚ 177/1999 ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ/2000 .311). Το ως

άνω δικαίωμα της προσφυγής εκ του άρθρου 322 παρ.3 ΚΠΔ ,που θεσπίσθηκε χάριν των στο άρθρο 111 περ. 6, αναφερομένων προσώπων, πρέπει να ισχύσει και επί των, κατά το άρθρο 130 ΚΠΔ, συμμετοχών των παραπεμπομένων στο Εφετείο κατηγορουμένων, καίτοι δεν έχουν την αναφερομένη στο άρθρο 111 παρ. 6 ιδιότητα, αλλά συμπαραπέμπονται, λόγω συμμετοχής στο αδίκημα με πρόσωπο υπαγόμενο, κατά το άρθρο 111 περ. 6, στο Εφετείο. Αντίθετη άποψη, ότι δηλ. το δικαίωμα της προσφυγής ισχύει μόνο για τα πρόσωπα του άρθρου 111 παρ. 6 ΚΠΔ και όχι και για τους συμμετοχούς, θα οδηγούσε στο άτοπο ο συμμετοχος, ενώ απολαμβάνει ευμενέστερης μεταχείρισης με το να δικάζεται από ανώτερο δικαστήριο, να μην έχει το δικαίωμα προσφυγής που δίδεται σ' αυτόν που τον παρέσυρε, λόγω της ιδιότητας του στο δικαστήριο της εξαιρετικής αρμοδιότητας και να είναι έτσι αναγκασμένος, αν και αθώς, να εμφανιστεί στο ακροατήριο αποστερούμενος της ενδιάμεσης κρίσης του Συμβουλίου.(ΑΠ 420/1996 ΠΟΙΝΧΡ/1997,57).


III) Η, υπό κρίση, 1/10.6.2015 κοινή προσφυγή των:1) Ιερόθεου-Γεωργίου Βλάχου του Σωτηρίου, Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, Προέδρου του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, γεν. στα Ιωάννινα το έτος 1945, κάτοικου Ναυπάκτου, 2) Γεωργίου Λαουρδέκη του Αθανάσιου, Γραμματέα του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, γεν. στη Ναύπακτο το έτος 1967, κατοίκου Ναυπάκτου, 3) Θεμιστοκλή Τσιτσιρίκη του Παναγιώτη, μέλους του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, γεν. στο Βόλο το έτος 1952, κάτοικου Ναυπάκτου, 4) Παναγιώτη Χαντζή του Φωτίου, μέλους του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, γεν. στο Αγρίνιο το έτος 1976, κατοίκου Παλαιοπαναγιάς Ναυπάκτου, 5) Βασιλείου Πολιτόπουλου του Γεωργίου, μέλους του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, γεν. στο Ανθόφυτο Ναυπακτίας, το έτος 1936, κατοίκου Ναυπάκτου και 6) Βασιλείου Γκίζα του Ιωάννη, Δικηγόρου, γεν. στην Αθήνα το έτος 1973, κατοίκου Ναυπάκτου, κατά του με αριθ. ΕΔ 5/31-5- 2015 κλητηρίου θεσπίσματος του Εισαγγελέα Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με το οποίο καλούνται οι προσφεύγοντες, λόγω της δικηγορικής ιδιότητας του έκτου από αυτούς, την 16.2.2016, στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, προκειμένου να δικάσουν για την αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού (άρθρα 45, 259 ΠΚ), η οποία φέρεται ότι τελέσθηκε στην Ναύπακτο Αιτωλοακαρνανίας την 26.1.2011 α) κατατέθηκε ενώπιον της Γραμματέα της Εισαγγελίας Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, Μαρίας Μαλαματά, ως προς τους μεν πρώτο έως και πέμπτο δια του πληρεξουσίου Δικηγόρου τους Νικολάου Καϊμενάκη, Δικηγόρου Μεσολογγίου, δυνάμει της από 10.6.2015 κοινής εξουσιοδότησης, στην οποία βεβαιώνεται το γνήσιο της υπογραφής τους από τον ίδιο πληρεξούσιο Δικηγόρο και αυτοπροσώπως από



ΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΦΕΙΣΗΓΗΤΑΡΑ

[Handwritten signature]

[Handwritten mark]



τον έκτο προσφεύγοντα Βασίλειο Γκίζα του Ιωάννη , Δικηγόρο και συντάχθηκε η υπ'αρ. 1 από 10.6.2015 έκθεση, μετά του αναλογούντος για αυτούς παραβόλου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ποσού τριακοσίων (300) ευρώ, όπως το εδ.β του άρθρου 322 παρ. 1 προστέθηκε με την παρ.3 άρθρου 33 του Ν.4055/2012,ΦΕΚ Α 51/12.3.2012 και ρητώς προβλέπεται πλέον μετά τη προσθήκη γ' εδαφίου μετά το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 322, με το άρθ. 93§2Β Ν.4139/2013 ,ότι:«σε περίπτωση που η προσφυγή ασκείται από περισσότερους κατηγορούμενους, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο».(βλ. συνημμένα 2974026, 2974033, 2974034 2974035, 2974036 ,2974037, 102926, 102927, 102928 σειρά Α εννέα (9) παράβολα Ελληνικού Δημοσίου),β) ασκήθηκε την 10.6.2014, δηλαδή εμπροθέσμως, εντός της δεκαήμερου προθεσμίας, που επιτάσσει η διάταξη της παρ. 1 του άρθ.322 ΚΠΔ, αρχομένη από την επίδοση για τον καθένα από τους προσφεύγοντες του κλητηρίου θεσπίσματος (βλ. από 5.6.2015 έξι (6) αποδεικτικά επίδοσης του Αρχιφύλακα Ιωάννη Μαλλά στην ως άνω κατά σειρά αρίθμησης διεύθυνση κατοικίας εκάστου), γ) ασκήθηκε από τους πρώτο έως και πέμπτο των προσφευγόντων ως συμπαραπεμπόμενους , λόγω συνάφειας, στο Τριμελές Εφετείο δι' απ' ευθείας κλήσεως, με τον έχοντα την ιδιότητα του δικηγόρου (αρθρ. 111 περ. 6 ΚΠΔ) συγκατηγορούμενό τους, έκτο εξ αυτών Δικηγόρο, Βασίλειο Γκίζα του Ιωάννη , Δικηγόρο Μεσολογγίου, οι οποίοι έχουν και οι ίδιοι δικαίωμα προσφυγής κατά του παραπάνω κλητηρίου θεσπίσματος, όσον αφορά την δι' απευθείας κλήσεως παραπομπή της στο Τριμελές Εφετείο για την πλημμεληματική πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού αρμοδιότητας Τριμελούς Πλημμελειοδικείου και δ) διαλαμβάνεται σ'αυτήν νόμιμος λόγος που αναφέρεται στην εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού και στην μη συνδρομή των προϋποθέσεων της παραπομπής τους, αφού ελλείπουν οι απαιτούμενες προς τούτο επαρκείς ενδείξεις. Συνεπώς, η υπό κρίση προσφυγή, ασκήθηκε νομοτύπως, εμπροθέσμως και παραδεκτώς κατ' άρθρο 322 § 3 ΚΠΔ , ως ισχύει και πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

IV)Με το προσβαλλόμενο κλητήριο θέσπισμα αποδίδεται στους προσφεύγοντες 1) Ιερόθεο κατά κόσμον Γεώργιο Βλάχο του Σωτηρίου , Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, 2) Γεώργιο Λαουρδέκη του Αθανάσιου, 3) Θεμιστοκλή Τσιτσιρίκη του Παναγιώτη, 4) Παναγιώτη Χαντζή του Φωτίου, 5) Βασίλειο Πολιτόπουλου του Γεωργίου, και 6) Βασίλειο Γκίζα του Ιωάννη , Δικηγόρο Μεσολογγίου, η αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού (1,13α,1 4,16,18,26§ 1 β,45,51,53,57,61,63, 65, 79, 259 ΠΚ σε συνδ. με άρθρα 25§6 Ν. 817/1978, 3§1 ΝΔ 1398/1973, 3§1 ΝΔ 1399/1973, 11§§1-2 Α.Ν. 536/1945, 35 Ν. 590/1977, 4§3 με αριθ. 58/1975

Κανονισμού (ΦΕΚ Α'40), που φέρεται πως επισυνέβη στην Ναύπακτο στις 26.1.2011 και η οποία συνίσταται στο ότι: Α): Στη Ναύπακτο Αιτωλοακαρνανίας την 26.1.2011 ενώ ήταν υπάλληλοι από κοινού παρέβησαν με πρόθεση τα καθήκοντα της υπηρεσίας τους με σκοπό να βλάψουν άλλον. Συγκεκριμένα στον παραπάνω τόπο και χρόνο οι κατηγορούμενοι, κατόπιν συναπόφασης και δρώντας από κοινού, ενώ ήταν υπάλληλοι και ειδικότερα ο πρώτος, με την ιδιότητά του ως Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, ως πρόεδρος, ο δεύτερος ως γραμματέας και οι λοιποί ως μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου με πρόθεση παρέβησαν από κοινού τα καθήκοντα της υπηρεσίας τους. Ειδικότερα οι κατηγορούμενοι εξέδωσαν την με αριθ. 1/26-1-2011 πράξη του προαναφερόμενου Μητροπολιτικού Συμβουλίου, σε βάρος του εγκαλούντος Ιερομόναχου Αρχιμανδρίτη Ιγνατίου Σταυρόπουλου της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Σκάλας Ναυπάκτου), που ασκούσε καθήκοντα ιεροκήρυκα στην προαναφερόμενη Ιερά Μητρόπολη, με την οποία καταλόγισαν στον εγκαλούντα το ποσό των 9.604,99 ευρώ ως ποσό που αχρεώστητα του κατεβλήθη για το χρονικό διάστημα από την 19-12-2008 μέχρι την 30-9-2009, χωρίς προηγουμένως να έχουν καλέσει σε ακρόαση τον ανωτέρω Ιερομόναχο και χωρίς να έχουν αρμοδιότητα προς έκδοση της προαναφερόμενης πράξης. Ειδικότερα η με αριθ. 1/26-1-2011 προαναφερόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 25§6 ΚΓ. 817/1978, 3§1 ΝΔ 1398/1973, 3§1 ΝΔ 1399/1973, 11 §§1-2 Α.Ν. 536/1945, 35 Ν. 590/1977, 4§3 με αριθ. 58/1975 Κανονισμού (Α' 40), καθόσον κατά το συνδυασμό των διατάξεων αυτών ο έλεγχος των εκκαθαριστών, όπου καθήκοντα εκκαθαριστή και στην περίπτωση των ιεροκλήρυκων ασκεί το αρμόδιο Μητροπολιτικό Συμβούλιο, διενεργείται από τον Υπουργό Οικονομικών διαμέσου των αρμόδιων Διευθύνσεων ή Γενικών Διευθύνσεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, οπότε και σε περίπτωση που διαπιστωθεί λήψη μη νόμιμων ποσών από υπάλληλο επακολουθεί από τις προαναφερόμενες υπηρεσίες η σχετική ενημέρωση του οικείου επιθεωρητή οικονομικής επιθεώρησης των ΔΟΥ για την έκδοση καταλογιστικής πράξης σε βάρος του υπαλλήλου που έλαβε αχρεωστήτως τα σχετικά ποσά, και επομένως το προαναφερόμενο Μητροπολιτικό Συμβούλιο ουδεμία αρμοδιότητα είχε για την έκδοση της προαναφερόμενης με αριθ. 1/26-1-2011 πράξη. Με την έκδοση της πράξης αυτής οι κατηγορούμενοι παρέβησαν με πρόθεση τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα με σκοπό να βλάψουν υλικά τον εγκαλούντα.

Υ) Κατά το άρθρο 259 ΠΚ «υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη διάταξη». Από τη διάταξη

ΕΦΗΜΕΡΑ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ







αυτή προκύπτει ότι στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως του εν λόγω εγκλήματος είναι α) η υπαλληλική ιδιότητα του δράστη, β) η παράβαση των υπηρεσιακών του καθήκοντων και γ) η προσφορότητα (δηλαδή η αντικειμενική δυνατότητα) της παραβάσεως καθήκοντος να προσπορίσει στον δράστη ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να προκαλέσει βλάβη στο Κράτος ή σε άλλον. Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι η παράβαση καθήκοντος είναι ιδιαίτερο έγκλημα με αυτοουργό υπάλληλο υπό την έννοια του άρθρου 13α ΠΚ, κατά το οποίοι "υπάλληλος είναι εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου". Η ιδιότητα του υπαλλήλου ενσωματώνει ειδικά καθήκοντα και υποχρεώσεις, δεδομένου ότι δι' αυτού εκφράζεται η βούληση της κρατικής εξουσίας ή του νομίμως συνεστημένου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, από την ορθή δε άσκηση της εξουσίας εξαρτάται η απρόσκοπτη και εποικοδομητική λειτουργία των κρατικών οργάνων, των οποίων οι αποφάσεις επιλύουν ανακύπτοντα προβλήματα και διευθετούν ιδιωτικές διαφορές. Το υπαλληλικό καθήκον διαφοροποιείται εκάστοτε και η ειδικότερη μορφή του εξαρτάται από το είδος και τη φύση αυτού. Ως πηγή του καθήκοντος θεωρείται διάταξη νόμου, διατάγματος ή ιδιαίτερες οδηγίες εντός των πλαισίων των νόμων. Ενίοτε το καθήκον ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας και εμμέσως προσδιορίζεται κατά περιεχόμενο, το οποίο δεσμεύει τον υπάλληλο με συναφή υποχρέωση ενεργείας, εντός των προδιαγεγραμμένων ορίων, ή παραλείψεως, οσάκις απαγορεύεται πάσα περαιτέρω ενέργεια, η υλοποίηση της οποίας αντιστρατεύεται τα σαφώς προσδιορισμένα καθήκοντα. Η ιδιότητα του υπαλλήλου δεν απαιτείται να είναι φύσεως διαρκούς, αφού αρκεί και η προσωρινή ανάθεση, αρκεί μόνον ότι λαμβάνει χώρα άσκηση ανατεθειμένων καθήκοντων λειτουργικώς συνυφασμένων προς την φύση της υπηρεσίας, η δε ενέργεια του υπαλλήλου να είναι συνέπεια της κατά το νόμο ασκήσεως της δραστηριότητας, ως περιεχόμενο του καθήκοντος του ανατεθέντος και αποδεκτού γενομένου. Ως καθήκον, η παράβαση του οποίου καθιστά αξιόποινη τη συμπεριφορά του υπαλλήλου, δεν νοείται οποιοδήποτε υπαλληλικό καθήκον, το οποίο προκύπτει από τον νόμο ή από διοικητική πράξη κανονιστικού χαρακτήρα ή από ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή από τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στη γενική συμπεριφορά κάποιου ως υπαλλήλου, αλλά μόνο το καθήκον εκείνο που συνδέεται με την άσκηση συγκεκριμένης υπηρεσιακής δραστηριότητας στο πλαίσιο της καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητας του υπαλλήλου, εκείνο δηλαδή που ανάγεται στην εκτέλεση του ανατεθειμένου σ' αυτόν υπηρεσιακού έργου. Ως εκ τούτου, αξιόποινο χαρακτήρα, κατά το άρθρο 259 ΠΚ, ενέχουν μόνον οι παραβάσεις συγκεκριμένων υπηρεσιακών καθήκοντων κατά την άσκηση υπηρεσιακής δραστηριότητας. Αντίθετα

εκδοχή θα προσέκρουε στη συνταγματική αρχή "nulum crimen sine lege certa" (άρθρ. 7 παρ. 1 του Συντάγματος). Έτσι, αξιόποινη είναι η ελεγχόμενη πράξη (ενέργεια ή παράλειψη) του υπαλλήλου μόνον αν συνιστά (θετικά ή αποθετικά) έκφραση πολιτειακής βουλήσεως και άσκηση κρατικής εξουσίας μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και όχι απλώς η παράβαση υποχρεώσεων, που ανάγονται και εξυπηρετούν άλλα συμφέροντα των δημοσίων υπηρεσιών, όπως η εύρυθμη λειτουργία αυτών, η τήρηση της υπαλληλικής δεοντολογίας κλπ. Από τη διάταξη αυτή, που σκοπό έχει την προστασία του γενικότερου συμφέροντος της ομαλής και απρόσκοπτης διεξαγωγής της υπηρεσίας, προκύπτει ότι, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος, ενεργητικό υποκείμενο του οποίου μπορεί να είναι μόνον υπάλληλος, κατά την έννοια των άρθρων 13 στοιχ. α' και 263α του ίδιου Κώδικα, απαιτούνται α) παράβαση όχι απλού υπαλληλικού καθήκοντος, αλλά καθήκοντος της υπηρεσίας του υπαλλήλου, το οποίο καθορίζεται και επιβάλλεται στον υπάλληλο από το νόμο ή από διοικητική πράξη ή απορρέει από τις ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στην ίδια τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στην έκφραση από αυτόν της θέλησης της πολιτείας, μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και ενεργειών στις σχέσεις της απέναντι στους τρίτους, β) δόλος του δράστη, που περιέχει τη γνώση και τη θέληση της παράβασης του υπηρεσιακού του καθήκοντος και γ) σκοπός του δράστη, ως πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος αυτού, συνιστάμενος στην επιδίωξη του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, χωρίς να είναι αναγκαίο να επιτευχθεί η επιδιωχθείσα ωφέλεια ή βλάβη, η οποία μπορεί να είναι είτε υλική είτε ηθική. Για να συντρέχει δε ο σκοπός αυτός πρέπει όχι μόνο η βούληση του δράστη να κατατείνει προς αυτόν αλλά και η συμπεριφορά του όπως αναπτύσσεται, να μπορεί αντικειμενικά να οδηγήσει στην απόκτηση παρανόμου οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης σε τρίτο (αντικειμενικό στοιχείο) και επί πλέον ότι η βούληση του δράστη κατευθύνεται στην απόκτηση του οφέλους ή στην πρόκληση της βλάβης (υποκειμενικό στοιχείο). Έτσι, μεταξύ της πράξης και του σκοπού του οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει τέτοια αιτιώδης σχέση ώστε η πράξη της παράβασης καθήκοντος, αν δεν είναι ο αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι πρόσφορος περιποίησης του σκοπούμενου οφέλους ή της σκοπούμενης βλάβης, πράγμα που συμβαίνει όταν το όφελος αυτό ή η σκοπούμενη βλάβη δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνον με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος. Σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης συντρέχει όταν ο δράστης επιδιώκει με την παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων να επιφέρει την παράνομη ωφέλεια ή τη βλάβη και συγχρόνως όταν η υπηρεσιακή παράβαση είναι αντικειμενικά

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η Κ Ε
Π Ε Ι Σ Η Γ Η Τ Η Σ




πρόσφορη να οδηγήσει στην ωφέλεια ή τη βλάβη με τον συγκεκριμένο τρόπο που σχεδιάστηκε και τελέστηκε από το δράστη, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει την εν λόγω προσφορότητα. Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού. Για την ολοκλήρωση του εγκλήματος του άρθρου 259 του ΠΚ δεν απαιτείται να πραγματοποιηθεί η επιδιωκόμενη παράνομη ωφέλεια ή βλάβη. Ενώ αν η παράβαση καθήκοντος έγινε για άλλο σκοπό ή με κανένα σκοπό ή η ωφέλεια ή η βλάβη επέρχεται ως συμπτωματική συνέπεια της παράβασης, τότε το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος δεν στοιχειοθετείται. Τέτοιο παράνομο όφελος κατά την έννοια του άρθρου 259 του ΠΚ είναι κάθε όφελος, το οποίο επιδιώκεται με την παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος. (Ολ ΑΠ 7/2008, ΑΠ 451/2013, ΑΠ 148/2013, ΑΠ 74/2013, ΑΠ 667/2009 Νόμος, ΑΠ (ΠΟΙΝ) 1402/2003 ΕΛΔνη 2003/1476, ΠΟΙΝΛΟΓ 2003/1552, ΑΠ (ΠΟΙΝ) 469/2001 ΠΟΙΝΛΟΓ/2001.1338, ΑΠ 1453/2000 ΠΟΙΝΧΡ/2001.535). Εξάλλου υπάλληλος κατά την ως άνω έννοια του άρθρου 13α του ΠΚ είναι και ο διοριζόμενος μητροπολίτης σε μητρόπολη που είναι ΝΠΔΔ (ΑΠ 729/1988 ΠΟΙΝΧΡ/1988 .856) . Περαιτέρω στο ν. 817/1978 (Α' 170) «περί ρυθμίσεως ενίων εκπαιδευτικών και εκκλησιαστικών θεμάτων» ορίζεται στο άρθρο 25 ότι: «1. Αι μη κατανεμηθείσαι 70 οργανικά θέσεις διακόνων του εδαφ. β' της παρ. 1 του αρθρ. 1 του Ν. 673/ 1977 «περί ανακατανομής και ρυθμίσεως οργανικών τινών θέσεων διακόνων» μετατρέπονται εις θέσεις ιεροκηρύκων, κατανεμόμεναι εις τα Ιεράς Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος δια Π.Δ/τος εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων. ...6. Ως προς τη διαβάθμιση, την περαιτέρω μισθολογική εξέλιξιν, τας πάσης φύσεως αποδοχάς και τον τρόπον καταβολής των, την περίθαλψιν και την ασφάλισιν των Ιεροκηρύκων τούτων, ισχύουσιν αι διατάξεις των αρθρ. 3 και 5 των Ν.Δ. 1398/1973 και 1399/1973». Στα δε άρθρα 3 των ν.δ. 1398/1973 και 1399/1973, στα οποία παραπέμπει κατά τα ανωτέρω η παρ. 6 του άρθρου 25 του ν. 817/1978 ορίζονται τα εξής: «1.Οι κατά τας διατάξεις του παρόντος διοριζόμενοι διάκονοι, μισθοδοτούνται παρά του Δημοσίου, εις βάρος του χρηματιστικού λογαριασμού «Κεφάλαιον προς πληρωμήν μισθού εφημεριακού κλήρου». Ούτοι κατατασσόμενοι εις μισθολογικάς κατηγορίας, ως εν τη επομένη παραγράφω ορίζεται και εις τον εισαγωγικόν μισθόν εκάστης τούτων, εξελίσσονται περαιτέρω μισθολογικώς, ως οι εφημέριοι των αντιστοίχων κατηγοριών και βαθμών και υπό τας αυτάς προϋποθέσεις και διαδικασίαν, δικαιούνται δε των, κατά τας εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις, χορηγουμένων εις τους Εφημέριους γενικών ή ειδικών επιδομάτων ή προσαυξήσεων». Περαιτέρω, ο α.ν. 536/1945 «Περί ρυθμίσεως των αποδοχών του Ορθοδόξου Εφημεριακού Κλήρου της Ελλάδος, του τρόπου

πληρωμής αυτών και περί καλύψεως της σχετικής δαπάνης» (Α' 226), ο οποίος εφαρμόζεται, σύμφωνα με τις προπαρατεθείσες διατάξεις και στους ιεροκήρυκες που διορίζονται δυνάμει του άρθρου 25 παρ. 1 του ν. 817/1978, ορίζει στο άρθρο 11 ότι «Ο κατά το αρθρ. 1 του παρόντος οριζόμενος μισθός καταβάλλεται κατά τας διατάξεις του παρόντος εις τους δικαιούχους τακτικούς εφημέριους των ενοριακών και συναδελφικών Ναών (...) από της 1ης Οκτ. 1945. 2. Η εκκαθάρισις και εντολή του κατά τα ανωτέρω μισθού ενεργείται παρά του αρμοδίου Μητροπολιτικού Συμβουλίου όπερ υποχρεούται όπως αποστέλλη μέχρι της 15ης εκάστου μηνός εις το αρμόδιον δημόσιον Ταμείον τας δια τους εφημέριους της περιφέρειας αυτού οικείας μισθοδοτικές καταστάσεις. Αι μισθοδοτικάί αυταί καταστάσεις τεθεωρημέναι παρά του Μητροπολιτικού Συμβουλίου δέον να εμφανίωσι το ονοματεπώνυμον του δικαιούχου εφημερίου, την αιτίαν πληρωμής, το ποσόν του μισθού και των τυχόν προσαυξήσεων τούτου δια πολυετή υπηρεσίαν τας κρατήσεις υπέρ του Τ.Α.Κ.Ε φόρου καθαράς προσόδου κλπ. και το καθαρόν πληρωτέον των δικαιούχα) ποσόν» και στο άρθρο 12 ότι: «1. Τα εκ των κατά το αρθρ. 2 του παρόντος Νόμου οριζομένων πόρων έσοδα βεβαιούνται και εισπράττονται υπό ίδιον χρηματιστικόν λογαριασμόν της ληψοδοσίας του δημοσίου Ταμείου υπό τον τίτλον Κεφάλαιον προς πληρωμήν, μισθού Εφημεριακού Κλήρου. 2. Αι κατά το άρθρο. 11 του παρόντος πληρωμαί του μισθού του εφημεριακού κλήρου ενεργούνται την 15ην εκάστου μηνός παρά του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου υπό τον αυτόν ως άνω χρηματιστικόν λογαριασμόν επί τη βάσει των οικείων μισθοδοτικών καταστάσεων και εξοφλητικών αποδείξεων (...)». Περαιτέρω, σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος (βλ. ήδη άρθρο 35 ν. 590/1977. Α' 146), σε κάθε Μητρόπολη της Ελλάδας (βλ. άρθρο 11 Κ.Χ.) συνιστάται Μητροπολιτικό Συμβούλιο οι αρμοδιότητες και ο τρόπος λειτουργίας του οποίου καθορίζονται με αποφάσεις της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.) της Εκκλησίας της Ελλάδος δημοσιευτέες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τέτοιου περιεχομένου είναι και ο Κανονισμός 58/1975 «Περί αρμοδιοτήτων και τρόπου λειτουργίας των Μητροπολιτικών Συμβουλίων» (ΦΕΚ 4/1975), ο οποίος ορίζει στο άρθρο 4 παρ. 3. υπό τον τίτλο «Λοιπαί αρμοδιότητες», ότι: «(Το Μητροπολιτικό Συμβούλιο) Υπογράφει τας μισθοδοτικός καταστάσεις των Εφημερίων, ή εξουσιοδοτεί τον πρόεδρον προς τούτο». Τέλος, στο άρθρο 28 του ν. 2470/1997 (Α' 40) ορίζεται ότι: «1. Η ευθύνη για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή όλων των μισθολογικού περιεχομένου διατάξεων ανήκει στους εκκαθαριστές αποδοχών των υπαλλήλων. Ο έλεγχος των εκκαθαριστών για την ορθή και ομοιόμορφη απεικόνιση των αποδοχών των υπαλλήλων, καθώς και η ακρίβεια του ύψους των επιμέρους ποσών, με βάση τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, ασκείται από τον Υπουργό Οικονομικών, μέσω των αρμόδιων Διευθύνσεων ή



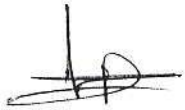
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

Γενικών Διευθύνσεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.). 2. Σε περίπτωση που διαπιστώνεται υπέρβαση των νόμιμων ποσών η αρμόδια Διεύθυνση ή Γενική Διεύθυνση του Γ.Λ.Κ. ενημερώνει εγγράφως τον εκκαθαριστή αποδοχών, καθώς και τον οικείο επιθεωρητή οικονομικής επιθεώρησης των Δ.Ο.Υ. για την έκδοση καταλογιστικής πράξης σε βάρος των υπαλλήλων που έλαβαν αχρεωστήτως τα σχετικά ποσά. Σε περίπτωση αδυναμίας καταλογισμού των αχρεωστήτως λαβόντων, λόγω θανάτου ή άλλης αιτίας, γίνεται καταλογισμός σε βάρος του εκκαθαριστή εφόσον οφείλεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια. 3. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών». Η ως άνω διάταξη επεκτάθηκε δυνάμει της παρ. 1 της κ.υ.α. 2052614/8044/0022/1997 (Β' 784) και στους εν ενεργεία τακτικούς εφημέριους των ενοριακών ναών της χώρας και στους διακόνους των ν.δ. 1398/1973 και 1399/1973. Στη δε κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 3 του άρθρου 28 του ν. 2470/1997 υπ' αριθμ. 2081241/11652/0022/17.11.1997 (Β' 1055) υπουργική απόφαση, με την οποία καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 28 του ν. 2470/1997 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής, «...Σε περίπτωση που θα διαπιστωθούν παραβάσεις θα αναφέρεται στο σημείωμα ελέγχου ότι ο εκκαθαριστής των αποδοχών υποχρεούται εντός δέκα εργασίμων ημερών να μεριμνήσει για την ενημέρωση των δικαιούχων και να απαιτήσει απ' αυτούς την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών. Εάν οι δικαιούχοι συμφωνήσουν για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, θα τους παρέχεται η ευχέρεια από την ομάδα ελέγχου και από τον εκκαθαριστή αποδοχών να το επιστρέψουν καταβάλλοντας κάθε μήνα το 1/10 των μηνιαίων αποδοχών τους μέχρι εξοφλήσεως της οφειλής των (άρθρο 3 παραγρ. 1 Ν.Δ.35674 σε συνδυασμό με το άρθρο 2 Ν.Δ.3079/54). Σε περίπτωση που οι αχρεωστήτως λαβόντες αρνηθούν την επιστροφή με τον ανωτέρω διακανονισμό, ενημερώνεται από την ομάδα ελέγχου η 22η Δ/ντή Μισθολογίου ή η Γενική Δ/νση Μισθών και Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, οι οποίες υποχρεούνται να ζητήσουν εγγράφως από τον οικείο επιθεωρητή οικονομικής επιθεώρησης των Δ.Ο.Υ. την έκδοση καταλογιστικής πράξης, σε βάρος των υπαλλήλων που έλαβαν αχρεωστήτως τα σχετικά ποσά, κοινοποιώντας το σχετικό έγγραφο και στον εκκαθαριστή των αποδοχών. Τέλος, σε περίπτωση αδυναμίας καταλογισμού των αχρεωστήτως λαβόντων, λόγω θανάτου ή άλλης αιτίας, διενεργείται από τον επιθεωρητή καταλογισμός σε βάρος του εκκαθαριστή εφόσον αυτός κατά την επανεξέταση της υπόθεσης διαπιστώσει δόλο ή βαρεία αμέλεια». Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι εκκαθαριστής των - καταβαλλομένων από το Δημόσιο Ταμείο - αποδοχών των εφημερίων των Ιερών Μητροπόλεων είναι το οικείο, κατά περίπτωση Μητροπολιτικό

Συμβούλιο στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει η υπογραφή των συντασσομένων σχετικώς μισθοδοτικών καταστάσεων και η διαβίβαση τους στην αρμόδια για την πληρωμή υπηρεσία με το εκ του νόμου απαιτούμενο περιεχόμενο. Συναφώς προς τα ανωτέρω, από καμία διάταξη δεν παρέχεται στο εν λόγω συλλογικό όργανο αρμοδιότητα καταλογισμού αχρεωστήτως ληφθεισών αποδοχών, εξουσία, άλλωστε, όχι μόνο ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του εκκαθαριστή των ίδιων αποδοχών - δηλαδή του ίδιου οργάνου που έχει την ευθύνη του ορθού προσδιορισμού τους και δίδει εντολή για την πληρωμή τους, αλλά και επιφυλασσομένη στον οικείο, κατά περίπτωση Διατάκτη των αποδοχών, ο οποίος εν τοις πράγμασι επιβαρύνεται με τις αποδοχές ή σε άλλο όργανο στο οποίο ρητώς έχει απονεμηθεί ανάλογη αρμοδιότητα καταλογισμού. Εξάλλου η καταλογιστική απόφαση συνιστά δυσμενή για το διοικούμενο εκτελεστή διοικητική πράξη, εκδιδόμενη από συλλογικό ή μη όργανο της διοίκησης στο οποίο ο νόμος έχει ειδικώς απονείμει την αρμοδιότητα αυτή, είναι, δηλαδή, «επί τούτω εντεταλμένο» όργανο (πρβλ. το άρθρο 15 παρ. 13 του π. δ/τος 774/1980). Κατά συνέπεια η καταλογιστική αυτή απόφαση, όταν εκδίδεται από διοικητικό όργανο, το οποίο δεν έχει εκ του νόμου την αρμοδιότητα αυτή είναι νομικώς πλημμελής και ως εκ τούτου, ακυρωτέα (Ελ. Συν. Τμήμα IV 3824/2014, Ελ. Συν. Τμ. IV 160/2013 προσκομιζόμενες)

VI. Από την προκαταρκτική εξέταση που διενεργήθηκε αρχικά και την προανάκριση που επακολούθησε και ειδικότερα από τις από 17.9.2012, 28.1.2014, 7.8.2014 ένορκες καταθέσεις του εγκαλούντος ενώπιον της Πταισματοδίκη Ναυπάκτου, την από 16.5.2012 αναφορά -καταγγελία του ίδιου, τα από 16.4.2013 και από 25.6.2015 με επικεφαλίδα «υπόμνημα πολιτικής αγωγής» ενώπιον της Πταισματοδίκη Ναυπάκτου και του παρόντος Συμβουλίου, τα έγγραφα της δικογραφίας σε συνδυασμό με τις από 19.5.2015 εκθέσεις εξέτασης πρώτου, τρίτου, τέταρτου, πέμπτου και έκτου των κατηγορουμένων- προσφευγόντων και την από μηνός Σεπτεμβρίου 2014 του δεύτερου των κατηγορουμένων ενώπιον της Πταισματοδίκη Ναυπάκτου Σουμέλας Ασβεστοπούλου και το από 19.5.2015 κοινό απολογητικό υπόμνημα των πρώτου τρίτου, τέταρτου, πέμπτου και έκτου των προσφευγόντων ενώπιον της ίδιας Πταισματοδίκη καθώς και από το περιεχόμενο της από 10.6.2015 ένδικης προσφυγής τους, εκτός από τις 22.10.2012, 9.6.2013, 5.11.2012, 5.11.2012 και 5.11.2012 ένορκες εξετάσεις των μετέπειτα κατηγορουμένων ως μαρτύρων ενώπιον της Πταισματοδίκη Σουμέλας Ασβεστοπούλου η πρώτη, Αγλαΐας Ζαφειροπούλου η δεύτερη και Αλεξάνδρας Κιούση οι λοιπές κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, ήτοι των πρώτου, δεύτερου, τρίτου, πέμπτου και έκτου των προσφευγόντων αντιστοίχως και την από 5.11.2012 «έκθεση εξέτασης χωρίς όρκο» του τέταρτου των προσφευγόντων

ΕΠΙΣΗΜΟΓΡΑΦΗ
ΕΠΙΣΗΜΟΓΡΑΦΗ





ενώπιον της Πταισματοδίκη Αλεξάνδρας Κιούση, που, όμως, λήφθηκε ενόρκως και χωρίς τις προϋποθέσεις του άρθρου 31 παρ. 2 ΚΠΔ, οι οποίες δεν θα ληφθούν υπόψη ούτε θα αξιοποιηθούν αποδεικτικώς (ΟΛΑΠ 1/2004, ΑΠ 91/2015 ΑΠ 1581/2013, ΑΠ 658/2013, ΑΠ 117/2010 ΑΠ 133/2009 Νόμος) προκύπτουν τα ακόλουθα: Στην παρ. 2 του άρθρου 42 του Ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας» (Α' 146) ορίζονται τα εξής: «Τα προσόντα, η διαδικασία διορισμού, προαγωγής, μεταθέσεως, χορηγήσεως πάσης φύσεως αδειών, τα της πειθαρχικής διώξεως και χορηγήσεως ηθικών αμοιβών, τα των θέσεων, ως και παν έτερον ζήτημα αφορών εις την εν γένει υπηρεσιακήν κατάστασιν του υπαλληλικού προσωπικού της Εκκλησίας της Ελλάδος, των Ιερών Μητροπόλεων, των Ιερών ενοριακών ναών, του ΟΔΕΠ, της Αποστολικής Διακονίας, του Διορθοδόξου Κέντρου, των Ιερών Μονών, ως και παντός ετέρου εκκλησιαστικού Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών του Κλήρου Οργανισμών, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 38 του παρόντος, ρυθμίζονται κατ' αναλογίαν των διατάξεων του Κώδικος περί δημοσίων υπαλλήλων, ως αύται εφαρμόζονται επί υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., δι' αποφάσεων της Δ.Ι.Σ., δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως . . .». Κατ' επίκληση της εξουσιοδοτικής αυτής διάταξης εκδόθηκε ο Κανονισμός υπ' αριθμ. 5/1978 της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί Κώδικος Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων» (Α' 48), ο οποίος περιέλαβε ειδικές ρυθμίσεις για τους ιεροκήρυκες. Σύμφωνα με τα άρθρα 1 παρ. 2, 27 παρ. 3 και 150 του Κανονισμού αυτού, όπως το άρθρο 150 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Κανονισμού υπ' αριθμ. 12/1980 (Α' 272), οι ιεροκήρυκες είναι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις των γραφείων της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, Κλάδου ΑΤ6 Ιεροκηρύκων, εξελίσσονται σε βαθμούς υπαλληλικής ιεραρχίας με εισαγωγικό τον 6ο και καταληκτικό τον 2ο, χαρακτηρίζονται ανώτεροι υπάλληλοι εφ' όσον κατέχουν βαθμούς από τον 5ο μέχρι τον 2ο και υπάγονται για τα θέματα της υπηρεσιακής κατάστασής τους, ανάλογα με τον βαθμό τους, στην κρίση πενταμελούς ή τριμελούς υπηρεσιακού συμβουλίου, τα οποία λειτουργούν στην Διαρκή Ιερά Σύνοδο και συγκροτούνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 2 του Κανονισμού υπ' αριθμ. 5/1978. Τα υπηρεσιακά αυτά συμβούλια είναι και πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια σύμφωνα με τα άρθρα 101 περιπτ. Β' και 107 παρ. 1 και 2 του ως άνω Κανονισμού, αρμόδια για την επιβολή στους ιεροκήρυκες όλων των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του ίδιου Κανονισμού πειθαρχικών ποινών, συμπεριλαμβανομένης και της ποινής της οριστικής παύσεως, η οποία προβλέπεται για τα πειθαρχικά παραπτώματα της παρ. 4 του άρθρου 93. Εάν επιβληθεί η πειθαρχική ποινή οριστικής παύσης από το πρωτοβάθμιο ή το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο και καταστεί εκτελεστή, κατά τις διατάξεις των

άρθρων 101 και 124, ακολουθεί έκδοση πράξης απόλυσης σύμφωνα με τα άρθρα 126 παρ. 1 και 136 περιπτ. α'. Οι διατάξεις αυτές του Κανονισμού υπ' αριθμ. 5/1978 συμπληρώνουν τις διατάξεις του Κανονισμού υπ' αριθμ. 13/1970 «Περί των Ιεροκληρικών της Εκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 242), σύμφωνα με τις οποίες άγαμοι κληρικοί, πτυχιούχοι θεολογικής σχολής, διορίζονται σε θέσεις ιεροκληρικών με σχετικές πράξεις της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου προκειμένου να υπηρετούν στις Ιερές Μητροπόλεις ως επίκουροι των Μητροπολιτών στο κήρυγμα του χριστιανικού λόγου και στην διδασκαλία των χριστιανών, έχοντας όμως ιδιότητα υπαλλήλων (δοκίμων κατά τον διορισμό τους και μονίμων ύστερα από διετή ευδόκιμη υπηρεσία) του νομικού προσώπου της Εκκλησίας της Ελλάδος και όχι των Μητροπόλεων, στις οποίες υπηρετούν από τον διορισμό ή την έκδοση μεταγενέστερης πράξης περί μετάθεσής τους (βλ. άρθρα 1, 2, 7, 8 και 10 του Κανονισμού υπ' αριθμ. 13/1970). Σε μεταγενέστερο χρόνο, με τις διατάξεις των παρ. 1, 5 και 6 του άρθρου 25 του Ν. 817/1978 (Α' 170) ο νομοθέτης συνέστησε εβδομήντα (70) νέες θέσεις Ιεροκληρικών, προέβλεψε την κατανομή των θέσεων αυτών στις Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος με έκδοση Π.Δ/τος και όρισε ότι τις θέσεις αυτές καταλαμβάνουν άγαμοι κληρικοί, πτυχιούχοι θεολογικής σχολής, οι οποίοι διορίζονται με πράξη του οικείου Μητροπολίτη και υπόκεινται σε ειδικό νομοθετικό καθεστώς μισθοδοσίας, υγειονομικής περίθαλψης και ασφάλισης. Μία από τις θέσεις αυτές κατανεμήθηκε στην Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με το άρθρο μόνο του Π.Δ/τος 582/1980 (Α' 158). Στην θέση αυτή διορίσθηκε ο εγκαλών Ιγνάτιος (κατά κόσμο Πλάτων- Απόστολος) Σταυρόπουλος, Ιερομόναχος της Μονής Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ναυπάκτου, με την 2/10.10.1983 πράξη του Μητροπολίτη της ως άνω Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου. Η θέση, του άρθρου 25 του Ν. 817/1978, στην οποία διορίσθηκε αυτός, έχει χαρακτήρα οργανικής θέσης Ιεροκλήρικα - εκκλησιαστικού υπαλλήλου του νομικού προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου. Συνεπώς, τα ζητήματα της υπηρεσιακής κατάστασής του διέπονται από τις γενικές διατάξεις των Κανονισμών υπ' αριθμ. 5/1978 «Περί Κώδικος Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων», και υπ' αριθμ. 13/1970 «Περί των Ιεροκληρικών της Εκκλησίας της Ελλάδος», εφαρμοζόμενες αναλόγως, διότι η ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν αποκλείεται ούτε από ειδικές ρυθμίσεις του νομοθέτη, ούτε από ειδικές κανονιστικές διατάξεις εκδοθείσες κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 42 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος». Με την ΝΖ'17.4.2000 πράξη του Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου (ΦΕΚ 107/24.4.2000, τ. Ν.Π.Δ.Δ.), ο εγκαλών απολύθηκε από τη θέση του Ιεροκλήρικα, διότι καταλογίσθηκε σε αυτόν το πειθαρχικό παράπτωμα της συμμετοχής σε εταιρεία

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΑΠΕΙΣΗΓΗΤΑ

4

περιορισμένης ευθύνης, το οποίο επισύρει την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης, σύμφωνα με το άρθρο 93 παρ. 4 περίπτ. ιβ' και το άρθρο 36 παρ. 1 του Κανονισμού υπ' αριθμ. 5/1978 «Περί Κώδικος Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων», καθώς, επίσης, και τα παραπτώματα της κακής συμπεριφοράς, των αδικαιολογήτων μετακινήσεων μακράν της Ιεράς Μητροπόλεως και της απείθειας. Με την 2094/2002 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας(Νόμος) έγινε δεκτή αίτηση ακύρωσης του εγκαλούντος κατά της πράξης απόλυσής του , για το λόγο ότι, δεν προηγήθηκε της έκδοσης της προσβληθείσας πράξης απόφαση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου, κατά τις διατάξεις του ως άνω Κανονισμού. Σε συμμόρφωση προς την ανωτέρω ακυρωτική απόφαση, η υπόθεση διαβιβάσθηκε στο Τριμελές Πειθαρχικό Συμβούλιο Υπαλλήλων Ιερών Αρχιεπισκοπών και Ιερών Μητροπόλεων, με το 480/22.8.2002 παραπεμπτήριο έγγραφο του Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, το οποίο, μετά την ολοκλήρωση της σχετικής διεξαχθείσας ανάκρισης , εξέδωσε την 1/8.10.2003 απόφασή του, με την οποία επιβλήθηκαν στον εγκαλούντα , οι πειθαρχικές ποινές της οριστικής παύσης και του υποβιβασμού για τα αποδιδόμενα σε αυτόν παραπτώματα. Σε εκτέλεση της τελευταίας αυτής πράξης, εκδόθηκε η ΠΕ' /24.11.2003 απόφαση του ως άνω Μητροπολίτη (ΦΕΚ τ. ΝΠΔΔ 295/26.11.2003), με την οποία ο εγκαλών απολύθηκε από την οργανική θέση του Ιεροκήρυκα που κατείχε. Επίσης , έφεση του εγκαλούντος κατά της ως άνω (υπ' αριθμ. 1/8.10.2003) πειθαρχικής απόφασης του Τριμελούς Πειθαρχικού Συμβουλίου Υπαλλήλων Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και Ιερών Μητροπόλεων έγινε δεκτή με την 1/30.6.2004 απόφαση του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Εκκλησίας της Ελλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.), με την αιτιολογία ότι, το παραπεμπτήριο έγγραφο του Μητροπολίτη, δυνάμει του οποίου η υπόθεση εισήχθη ενώπιον του Τριμελούς Πειθαρχικού Συμβουλίου, δεν είχε επιδοθεί νομίμως σ' αυτόν. Με την ίδια απόφαση η υπόθεση αναπέμφθηκε στον ως άνω Μητροπολίτη, της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, προκειμένου να τηρηθεί εξ αρχής η πειθαρχική διαδικασία, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του 5/1978 Κανονισμού «Περί Κώδικος Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων». Στη συνέχεια, ο Μητροπολίτης ζήτησε, εκ νέου, την παραπομπή του εγκαλούντος ενώπιον του Τριμελούς Πειθαρχικού Συμβουλίου με το ερώτημα της οριστικής παύσης από τη θέση του Ιεροκήρυκα, για τα παραπτώματα της συμμετοχής σε εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, της αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς εντός και εκτός υπηρεσίας και της σοβαρής απείθειας σύμφωνα με το 426/26.7.2004 παραπεμπτήριο έγγραφο. Κατόπιν τούτων, το Τριμελές Πειθαρχικό Συμβούλιο, με την 1/4.8.2004 πράξη του, αποφάνθηκε περί της επανάληψης της πειθαρχικής δίωξης του εγκαλούντος , όρισε, δε, ανακριτή για τη διενέργεια

ανάκρισης, προκειμένου να διερευνηθούν τα αναφερόμενα στο παραπεμπτήριο έγγραφο, τον Γραμματέα της Ιεράς Συνόδου Αρχιμανδρίτη Χρ. Τσιρίγκα, σύμφωνα με το 3461/1936/18.10.2004 έγγραφο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Μετά τη διενέργεια της ανάκρισης, η υπόθεση εισήχθη στο Τριμελές

Πειθαρχικό Συμβούλιο Υπαλλήλων Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και Ιερών Μητροπόλεων, το οποίο, με την 1/4.2.2005 απόφασή του, επέβαλε στον εγκαλούντα την ποινή της οριστικής παύσης από τη θέση του Ιεροκήρυκα, για τα πειθαρχικά παραπτώματα της συμμετοχής του σε εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και της σοβαρής απείθειας (άρθρα 36 και 93 παρ. 4 περιπτ. θ' του υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμού, αντίστοιχα), καθώς και την ποινή του υποβιβασμού για το πειθαρχικό παράπτωμα της χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς εκκλησιαστικού υπαλλήλου διαγωγής εντός και εκτός υπηρεσίας (άρθρο 93 παρ. 4 περίπτ. ε' του ίδιου Κανονισμού). Έφεσή του κατά της απόφασης αυτής έγινε εν μέρει δεκτή με την 4/13.5.2005 απόφαση του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Εκκλησίας της Ελλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.) και μεταρρυθμίσθηκε αναλόγως η προσβληθείσα απόφαση του Α.Υ.Σ.Ε. Η έφεση αυτή έγινε δεκτή κατά το μέρος που αφορούσε το πειθαρχικό παράπτωμα της χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς διαγωγής εντός και εκτός υπηρεσίας, αφού κρίθηκε ότι, εφ' όσον η αποδοθείσα στον εγκαλούντα συμπεριφορά δεν υπερέβαινε τα ανεκτά όρια ώστε να είναι αναξιοπρεπής κατά τις σχετικές διατάξεις του 5/1978 Κανονισμού, μη ορθώς επιβλήθηκε σε αυτόν η ποινή του υποβιβασμού. Κατά τα λοιπά κεφάλαια η έφεση του εγκαλούντος απορρίφθηκε και επικυρώθηκε έτσι η επιβληθείσα σε αυτόν από το Τριμελές Πειθαρχικό Συμβούλιο ποινή της οριστικής παύσης για τα πειθαρχικά παραπτώματα της συμμετοχής σε εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και της σοβαρής απείθειας. Σε εκτέλεση της απόφασης αυτής, με την ΡΔ/23.6.2005 πράξη του Μητροπολίτη της ως άνω Ιεράς Μητροπόλεως (ΦΕΚ Γ 158/5.7.2005) ο μηνυτής απολύθηκε από τη θέση του Ιεροκήρυκα. Κατά της ως άνω πειθαρχικής ποινής της οριστικής του παύσης, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, επί της οποίας δημοσιεύθηκε η 4146/2013 απόφαση του Ε' Τμήματος (Νόμος) με την οποία, σύμφωνα με την άποψη της πλειοψηφίας, το ασκηθέν ένδικο μέσο είχε το χαρακτήρα αίτησης ακύρωσης και όχι υπαλληλικής προσφυγής εν όψει, όμως, της σπουδαιότητας του συγκεκριμένου ζητήματος, το τμήμα, παρέπεμψε την υπόθεση προς εκδίκαση από την επταμελή σύνθεση επί της οποίας δεν προκύπτει ότι έχει εκδοθεί απόφαση. Κατά της ΡΔ/23.6.2005 πράξης του Μητροπολίτη της ως άνω Ιεράς Μητροπόλεως, με την οποία ο εγκαλών απολύθηκε από την θέση του Ιεροκήρυκα, αυτός άσκησε την από 15.7.2005 αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, το οποίο με την 701/2008 απόφασή του, που



ΕΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

δημοσιεύθηκε στις 19.12.2008, παρέπεμψε αυτή στο Συμβούλιο Επικρατείας. Επί της αίτησης ακύρωσης, για την οποία, σύμφωνα με το Π.4769/4.8.2014 πιστοποιητικό του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από διαδοχικές αναβολές ορίσθηκε δικάσιμος, η 16.10.2014 δεν προκύπτει ότι έχει εκδοθεί απόφαση. Παράλληλα ο εγκαλών άσκησε την από 15.7.2005 αίτηση αναστολής κατά της εν λόγω πράξης απόλυσης, που έγινε δεκτή με την 69/23.9.2005 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, το οποίο ανέστειλε την εκτέλεση της ΡΔ/23.6.2005 πράξης του Μητροπολίτη Ναυπάκτου, μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της αίτησης ακύρωσης. Ενόψει, όμως, της παύσης του ανασταλτικού αποτελέσματος της ως άνω απόφασης, λόγω της έκδοσης της 701/2008 παραπεμπτικής απόφασης, καθώς και του γεγονότος ότι δεν είχε χορηγηθεί δικαστικώς αναστολή εκτέλεσης κατά της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης ή κατά της απόφασης απόλυσης, ο πρώτος των προσφευγόντων, Μητροπολίτης της εν λόγω Ιεράς Μητροπόλεως, με την ΡΚΕ/15.12.2010 πράξη του αποφάσισε τη διαγραφή του εγκαλούντος από τη μισθοδοτική κατάσταση της Ιεράς Μητροπόλεως. Εν τω μεταξύ, κατά το προαναφερόμενο διάστημα, ήτοι από τη δημοσίευση της ως άνω 701/2008 απόφασης (19.12.2008) έως την 30.9.2009 ο εγκαλών εισέπραττε μηνιαίως το 1/2 των αποδοχών του και για το λόγο αυτό με την 1/26.1.2011 καταλογιστική πράξη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, του καταλογίστηκε υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ως αχρεωστήτως, καταβληθέν το ποσό, που αντιστοιχεί στις ως άνω αποδοχές ιεροκήρυκα, κατά το χρονικό διάστημα από 19.12.2008 έως 30.9.2009 και ανέρχεται σε 9.604,99 ευρώ. Κατά το προγενέστερο της έκδοσης της ως άνω καταλογιστικής πράξης χρονικό διάστημα και επ' αφορμή των 717/26.9.2007 και 710/24.9.2007 προηγούμενων αποφάσεων του Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου περί διαγραφής τόσο του εγκαλούντος όσο και του Ιερομόναχου Νεκτάριου Γκολιόπουλου αντιστοίχως από τις μισθολογικές καταστάσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, επειδή είχε υποβληθεί σε βάρος τους το επιτίμιο της ακοινωνησίας από την Ιερά Σύνοδο, για τις οποίες είχαν εκδοθεί από το Διοικητικό Πρωτοδικείο απορριπτικές αποφάσεις επί των αιτήσεων τους περί αναστολής εκτέλεσης, επιζητήθηκε, από την Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου η επίλυση του ζητήματος της επιστροφής στο Δημόσιο, των μισθολογικών παροχών που είχαν εισπραχθεί από τους ως άνω, ως αχρεωστήτως καταβληθείσες. Προς τούτο η Ιερά Μητρόπολη απέστειλε στην Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου το 380/9.9.2009 έγγραφό της, με το οποίο ζήτησε να εξεταστεί από την Υπηρεσία αυτή η δυνατότητα επιστροφής στο Δημόσιο των εισπραχθέντων χρημάτων, πλην όμως, η Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου με το 10636/18.11.2009 έγγραφό της, υπογραφόμενο

από τον Προϊστάμενο του Τμήματος Εξόδων, δήλωσε αναρμόδια να απαντήσει. Ακολούθως η Ιερά Μητρόπολη, προκειμένου να ενημερωθεί για τις απαραίτητες ενέργειες επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων στο Δημόσιο, απέστειλε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, ως εκκαθαρίζουσα υπηρεσία και υπεύθυνη της μισθοδοσίας των Ιερέων που υπηρετούσαν σ' αυτήν, το 488/19.11.2009 έγγραφό της, υπογεγραμμένο, κατ' εντολή του πρώτου των προσφευγόντων, από το Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο Αθανάσιο Λαουρδέκη, με το οποίο, ανακοίνωσε την πορεία της διοικητικής διαδικασίας και έθεσε τα σχετικά με την επιστροφή των ποσών των μισθολογικών παροχών, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, ερωτήματα. Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με το 2/84034/0022/09/23.07.2010 έγγραφό του απάντησε ότι έπρεπε να επιστραφούν τα αχρεωστήτως καταλογισθέντα ποσά από 1.1.2008. Στη συνέχεια, η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κοινοποίησε, με το 338/30.7.2010 διαβιβαστικό της έγγραφο, στην Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου, την απάντηση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, για τις εκ μέρους της νόμιμες ενέργειες προς προστασία των συμφερόντων του Δημοσίου. Μετά την έκδοση της ΡΚΕ'15.12.2010 νέας πράξης της περί διαγραφής του εγκαλούντος από τη μισθοδοτική κατάσταση, η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, δια του πρώτου των προσφευγόντων, έθεσε στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, το ερώτημα περί συμμόρφωσής της προς την 69/2005 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, μετά την λήξη της ισχύος της, οπότε με την 5049/20.12.2010 απαντητική επιστολή της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, υπογραφομένη από τον Αρχιγραμματέα της Συνόδου, της γνωστοποιήθηκε ότι δεν είχε σχετική υποχρέωση συμμόρφωσης. Ακολούθως η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, προκειμένου να ενημερωθεί για τη διευθέτηση του ζητήματος που ανέκυψε, αφενός μεν ως προς την εκτέλεση της 191/2010 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Μεσολογγίου περί αναδρομικής καταβολής τμήματος μισθού τόσο στον εγκαλούντα όσο και στον έτερο Ιερομόναχο Νεκτάριο Γκολιόπουλο, αφετέρου δε για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων από 1.1.2008, σύμφωνα με το 2/84034/0022/09/23-07-2010 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, απέστειλε στην Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου το 607/22.12.2010 έγγραφο της, με το οποίο, έθετε μια σειρά σχετικών ερωτημάτων ζητώντας να πληροφορηθεί για την υπεύθυνη υπηρεσία, είτε ΔΟΥ Ναυπάκτου είτε Ενιαία Αρχή Πληρωμών, που θα αναλάμβανε την πληρωμή των αναδρομικών και για τον τρόπο και την διαδικασία επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων. Στο ίδιο έγγραφο ανέφερε ότι η άποψή της σχετικά με το θέμα μισθοδοσίας ήταν να αναμένουν οι ενδιαφερόμενοι Ιερομόναχοι την έκδοση των αποφάσεων του Συμβουλίου Επικρατείας επί των αιτήσεων ακυρώσεως, ώστε να



ΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

μην ανακλύπτει συνεχώς το ζήτημα της καταβολής αναδρομικών και επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων σε αντίθεση με τους Ιερομόναχους, που επιδίωκαν την επανειλημμένη εγγραφή τους στις μισθολογικές καταστάσεις, ανάλογα με την πορεία της διοικητικής διαδικασίας, επεσήμαινε δε την ανάγκη να λάβει τεκμηριωμένη απάντηση της Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου, προκειμένου να ανταποκριθεί στην ευθύνη της προς σύνταξη των μισθολογικών καταστάσεων έναντι του Ελληνικού Δημοσίου προς αποφυγή ζημίας του τελευταίου. Σε απάντηση του εγγράφου αυτού η Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου με το 12416/30.12.2010 έγγραφό της υπογραφόμενο από τον Προϊστάμενό της, απάντησε ότι είναι αναρμόδια να απαντήσει στα ερωτήματα, αλλά αρμόδιος και υπεύθυνος εκκαθαριστής μισθοδοσίας στην προκειμένη περίπτωση είναι το νομικό πρόσωπο Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου. Η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου επανήλθε με 611π.ε./4.1.2011 έγγραφό της προς την ΔΟΥ Ναυπάκτου, επικεντρώνοντας το ερώτημά της στην υποχρέωση εφαρμογής του ως άνω εγγράφου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων και στην μη απάντηση μέχρι τότε από την Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου. Τότε η Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου, με το 195/13.1.2011 έγγραφό της, υπογραφόμενο από τον Προϊστάμενό της, απάντησε επί του τεθέντος θέματος ότι η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου είναι αρμόδια για κάθε πράξη καταλογισμού ή όχι και την παρακάλεσε για τις ενέργειές της. Κατόπιν του τελευταίου εγγράφου, το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, προέβη στην έκδοση της 1/26.1.2011 καταλογιστικής πράξης του, με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του εγκαλούντος και υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ως αχρεωστήτως, καταβληθέν το ποσό των 9.604,99 ευρώ, το οποίο δηλώθηκε ως δημόσιο έσοδο. Στη συνέχεια η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου με το 55/27.1.2011 έγγραφό της απηύθυνε στον εγκαλούντα πρόσκληση για να προσκομίσει αντίγραφα των αποδείξεων εισπραξης των αναδρομικών ή να γνωστοποιήσει τα εισπραχθέντα, προκειμένου να συνταχθούν αναλόγως οι καταστάσεις των αναδρομικών, για την οποία (πρόσκληση) ο τελευταίος διαμαρτυρήθηκε με την από 7.2.2011 εξώδικη δήλωσή του, επικαλούμενος ότι νομίμως είχε εισπράξει τα καταβληθέντα. Κατόπιν αυτών σε εκτέλεση της 1/26.1.2011 καταλογιστικής πράξης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, υπογράφηκε με εντολή του πρώτου των προσφευγόντων, η από 1.4.2011 αναλυτική κατάσταση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, για το χρονικό διάστημα από 19.12.2008 έως 30.4.2009, ύψους 9.604,99 ευρώ, η οποία, με το 196/7.4.2011 έγγραφο της Ιεράς Μητροπόλεως, απεστάλη στην Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου. Η τελευταία υπηρεσία, απέστειλε στον εγκαλούντα την 375/4.5.2011 ατομική ειδοποίηση χρεών, οπότε

αυτός ζήτησε με την από 9.5.2011 εισαγγελική παραγγελία και έλαβε γνώση των σχετικών εγγράφων του καταλογισμού σε βάρος του. Ακολούθως άσκησε την από 8.7.2011 έφεσή του ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μεσολογγίου με την οποία ζήτησε, την ακύρωση α) της ΡΚΕ'/15.12.2010 πράξης του Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με την οποία αποφασίσθηκε η διαγραφή του από τη μισθοδοτική κατάσταση της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, β) της 5049/20.12.2010 απαντητικής επιστολής της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, γ) της 1/26.1.2011 καταλογιστικής πράξης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με την οποία του καταλογίστηκε το ως άνω ποσόν των 9.604,99 ευρώ δ) του 196/7.4.2011 εγγράφου της Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου, για την ταμειακή βεβαίωση του ως άνω ποσού, ε) της 376/4.5.2011 ατομικής ειδοποίησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου, στ) της 4003/9.5.2011 απάντησης της αυτής Δ.Ο.Υ, και ζ) των χρηματικών καταλόγων της Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου, με τους οποίους ενεργήθηκε η χρέωση του ανωτέρω ποσού σε βάρος του. Με την 119/2013 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μεσολογγίου, παραπέμφθηκε η υπόθεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο με την 3828/11.11.2014 απόφασή του έκρινε, όσον αφορά τις επιμέρους προσβληθείσες πράξεις, ότι απαραδέκτως ζητήθηκε η ακύρωση αυτών, όπως α) της ΡΚΕ'/15.12.2010 πράξης του Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με την οποία αποφασίσθηκε η διαγραφή του εγκαλούντος από τη μισθοδοτική κατάσταση της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, διότι ως προς αυτήν δημιουργείται διαφορά σχετική με τις αποδοχές προσωπικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (στη συγκεκριμένη περίπτωση Ιεροκήρυκας του νομικού προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, δηλαδή εκκλησιαστικού υπαλλήλου), η οποία (διαφορά) υπαγόταν, ως διοικητική διαφορά ουσίας στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων για την εκδίκαση της οποίας αρμόδιο ήταν το Διοικητικό Πρωτοδικείο Μεσολογγίου, β) του 196/7.4.2011 εγγράφου του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου προς την Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου για την ταμειακή βεβαίωση του ως άνω ποσού, ως στερούμενη εκτελεστότητας, διότι πρόκειται περί διαβιβαστικού εγγράφου, γ) των 5049/20.12.2010 απαντητικής επιστολής και 4003/9.5.2011 απάντησης της αυτής Δ.Ο.Υ, εφόσον δεν προσδιοριζόταν ειδικότερα το περιεχόμενο τους και δ) χρηματικών καταλόγων της Δ.Ο.Υ. Ναυπάκτου, με τους οποίους ενεργείτο η χρέωση ποσών σε βάρος του εγκαλούντος, ανεξαρτήτως της μη εκτελεστότητας των πράξεων αυτών, ως ανεπίδεκτων δικαστικής εκτίμησης. Με την ως άνω 3828/11.11.2014 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όσον αφορά,

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΠΡΟΕΙΣΗΓΗΤΗΣ




στην προσβληθείσα 1/26.1.2011 καταλογιστική πράξη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου σε βάρος του εγκαλούντος, έγινε δεκτό ότι στο οικείο Μητροπολιτικό Συμβούλιο, ως εκκαθαριστή των -καταβαλλομένων από το Δημόσιο Ταμείο- αποδοχών των εφημερίων των Ιερών Μητροπόλεων, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει η υπογραφή των συντασσομένων σχετικών μισθοδοτικών καταστάσεων και η διαβίβασή τους στην αρμόδια για την πληρωμή υπηρεσία με το εκ του νόμου απαιτούμενο περιεχόμενο, δεν παρέχεται αρμοδιότητα καταλογισμού αχρεωστήτως ληφθεισών αποδοχών, από καμία των διατάξεων των άρθρων 25§6 ΚΓ. 817/1978, 3§1 ΝΔ 1398/1973, 3§1 ΝΔ 1399/1973, 11 §§1-2 Α.Ν. 536/1945 «περί ρυθμίσεως των αποδοχών του Ορθόδοξου Κλήρου της Ελλάδος, του τρόπου πληρωμής αυτών και περί καλύψεως της σχετικής δαπάνης», 35 Ν. 590/1977, 4§3 του Κανονισμού 58/1975 «Περί αρμοδιοτήτων του τρόπου λειτουργίας των Μητροπολιτικών Συμβουλίων» και του άρθρου 28 του ν.2470/1997 και της κ.υ.α 2052614/8044/0022/1997. Κατάκολουθίαν, κρίθηκε ότι αναρμοδίως η προσβληθείσα καταλογιστική πράξη εκδόθηκε από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, το οποίο είχε την ιδιότητα του εκκαθαριστή των φερομένων ως αχρεωστήτως ληφθεισών αποδοχών, χωρίς, παράλληλα, από καμία διάταξη να του παρέχεται και αρμοδιότητα καταλογισμού των αποδοχών αυτών και για το λόγο αυτό δηλ. για νομική πλημμέλεια συνιστάμενη στην έλλειψη αρμοδιότητας του συλλογικού διοικητικού οργάνου που εξέδωσε την δυσμενή διοικητική πράξη, ακυρώθηκε η 1/26.1.2011 καταλογιστική πράξη σε βάρος του εγκαλούντος. Μετά την έκδοση της 3828/11.11.2014 απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με το 54/9.2.2015 έγγραφο της, υπογραφόμενο κατά εντολή του πρώτου των προσφευγόντων από τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο Αθανάσιο Λαουρδέκη, διαβίβασε στην Δ.Ο.Υ Μεσολογγίου, προς εκτέλεση, λόγω της ακύρωσης της 1/26.1.2011 καταλογιστικής πράξης, ατομικό φύλλο έκπτωσης (ΑΦΕΚ) για τον εγκαλούντα ως προς το καταλογισθέν ποσό των 9.604,99 ευρώ. Ο εγκαλών, ο οποίος στις 4.4.2012 είχε προβεί σε ρύθμιση της οφειλής σε δόσεις, μετά την έκδοση τα της 3828/2014 απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την 18228/8.12.2014 αίτησή του προς την Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου-Μεσολογγίου ζήτησε να ενημερωθεί το σύστημα Taxis Net, ώστε να του επιστραφεί το ποσόν που μέχρι τότε είχε καταβάλει, αίτημα στο οποίο επανήλθε με το 1406/5.2.2015 έγγραφό του για επιστροφή του καταβληθέντος μέχρι τότε ποσού των 3.971,74 ευρώ. Εν τω μεταξύ, ο εγκαλών είχε υποβάλει ενώπιον της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Μεσολογγίου, την από 16.5.2012 αναφορά-καταγγελία, για την έκδοση σε βάρος του της 1/26.1.2011 καταλογιστικής πράξης

του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, στην συνεδρίαση του οποίου μετείχαν οι προσφεύγοντες και συγκεκριμένα ο πρώτος Ιερόθεος κατά κόσμον Γεώργιος Βλάχος του Σωτηρίου, Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, κατοίκου Ναυπάκτου, ως Πρόεδρος, οι τρίτος Θεμιστοκλής Τσιτσιρίκης του Παναγιώτη, Ιερέας, τέταρτος Παναγιώτης Χαντζής του Φωτίου, Ιερέας, πέμπτος Βασίλειος Πολιτόπουλος του Γεωργίου, Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός και έκτος Βασίλειος Γκίζας του Ιωάννη, Δικηγόρος, ως μέλη του ενώ ο δεύτερος, Γεώργιος Λαουρδέκης, Υπάλληλος της Ιεράς Μητροπόλεως διετέλεσε γραμματέας του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, με αφορμή την οποία ασκήθηκε η παρούσα ποινική δίωξη σε βάρος των προσφευγόντων για την πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού. Πριν από την έκδοση της 3828/11.11.2014 απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επί της από 8.7.2011 έφεσης του εγκαλούντος, είχε εκδοθεί από το ίδιο Δικαστήριο, η 160/15.1.2013 απόφασή του σε όμοια υπόθεση του Ιερομονάχου Νεκταρίου (κατά κόσμον Χαλαράμπους) Γκολιόπουλου, με την οποία ακυρώθηκε, επίσης, η 1/26.1.2011 καταλογιστική πράξη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου ως προς αυτόν, διότι, είχε καταλογιστεί, σε βάρος του και υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, το ποσόν των 21.417,87 ευρώ, ως αχρεωστήτως καταβληθείσες μισθολογικές παροχές αυτού, έκτακτου Εφημέριου -Ιεροκήρυκα, κατά το χρονικό διάστημα από 14.12.2007 έως 30.9.2009. Με την απόφαση αυτή, έγινε δεκτό, με συνοπτικότερη εν μέρει νομική αιτιολογία, ότι ο κανονισμός, βάσει του οποίου λειτουργεί το Μητροπολιτικό Συμβούλιο δεν περιλαμβάνει ρητά το δικαίωμα του Μητροπολιτικού Συμβουλίου να προβαίνει σε καταλογιστικές πράξεις, η δε Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, προσέφυγε στην Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενώ με το 314/29.5.2013 έγγραφό της, απηύθυνε στον Υπουργό Οικονομικών το ερώτημα να της γνωστοποιηθεί το αρμόδιο όργανο για τον καταλογισμό και ζήτησε να δοθεί εντολή, ώστε να προβεί αυτό στον καταλογισμό, στην ως άνω περίπτωση. Μετέπειτα με το 533/29.10.2013 έγγραφό της προς το Υπουργείο Οικονομικών η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου επανήλθε, για το ίδιο θέμα, αφού δεν απαντήθηκε το πρώτο έγγραφό της. Αλλά και στη συνέχεια όταν με το 2/106868/002/3.12.2013 έγγραφο της Δ/σης 22 ης -Μισθολογίου του Γ.Λ.Κ διαβιβάστηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους το 533/29.10.2013 έγγραφο, δεν έτυχε αυτό απάντησης, οπότε η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου ζήτησε, με το 609/2.12.2014 έγγραφό της, εκ νέου ενημέρωση. Σε συνέχεια αυτών η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, απηύθυνε στον Υπουργό Οικονομικών το 59/11.2.2015 έγγραφό της, που κοινοποίησε στις Γενική Δ/ση

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η Κ Ε
Ε Ι Σ Η Γ Η Τ Η Ρ Α

6

5




Μισθών και Συντάξεων, 22η Δ/ση Μισθολογίου, 26η Δ/ση Ελέγχου Εφαρμογής Δημοσιονομικών Διατάξεων και στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ Μεσολογγίου ,με το οποίο ενημέρωνε τις εν λόγω υπηρεσίες για την έκδοση των ως άνω αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τις δικές τους ενέργειες περί τον καταλογισμό, μνημονεύοντας σ' αυτό ότι το Μητροπολιτικό Συμβούλιο είχε προχωρήσει στην έκδοση της 1/26.1.2011 πράξης καταλογισμού, μετά από υπόδειξη του αρμοδίου επί της μισθοδοσίας υπαλλήλου της Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου, χωρίς ωστόσο να ακολουθήσει κάποια σχετική ενέργεια των ανωτέρω υπηρεσιών. Ο εγκαλών στην αναφορά -καταγγελία του ενώπιον του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Μεσολογγίου ανέφερε ότι ο πρώτος των προσφευγόντων, Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου αποφάσισε αυθαίρετως για την διαγραφή του από τις μισθοδοτικές καταστάσεις, σε συνέχεια μιας σειράς αναιτιολόγητων και δυσμενούς περιεχομένου διοικητικών πράξεων των τελευταίων ετών σε βάρος του και ο ίδιος, ως Πρόεδρος του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, όπως και τα λοιπά μέλη του, υπό την υπαλληλική τους ιδιότητα, συναποφάσισαν από κοινού για την έκδοση σε βάρος του της καταλογιστικής πράξης, χωρίς προηγουμένως αυτός να ενημερωθεί και κληθεί για να διατυπώσει τις απόψεις του ,κατά παράβαση του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος (δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης) ενώ προέβησαν στην έκδοση της πράξης αυτής, παρότι στις αρμοδιότητες του Μητροπολιτικού Συμβουλίου δεν περιλαμβάνεται από το νόμο και η αρμοδιότητα καταλογισμού ποσών σε βάρος των Ιεροκρηύκων Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων , στους οποίους αυτός ανήκει, με συνέπεια να υποστεί οικονομική βλάβη και ηθική απαξίωση. Στη συνέχεια, με το από 16.4.2013 υπόμνημά του, ζήτησε την ποινική δίωξη των προσφευγόντων για την πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού, επικαλούμενος για την τεκμηρίωση του δόλου τους την τότε εκδοθείσα 106/2013 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και επιπλέον με το από 26.6.2015 υπόμνημά του, ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου, την μη ανάκληση της 1/26.1.2011 καταλογιστικής πράξης , μετά την έκδοση των ως άνω αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, απέδωσε δε στον πρώτο κατηγορούμενο εμπάθεια προς το πρόσωπό του, λόγω ανηλεούς διωγμού του ίδιου και της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ναυπάκτου και παρομοίως στα μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου. Ο ίδιος, εξεταζόμενος ενόρκως ενώπιον της Πταισματοδίκη Αλεξάνδρας Κιούση στις 17.9.2012 και 7.8.2014 αναφέρθηκε στα ως άνω διαλαμβανόμενα στην αναφορά -καταγγελία και στο από 16.4.2013 υπόμνημά του. Από πλευράς τους οι κατηγορούμενοι με την από 10.6.2015 προσφυγή τους υποστηρίζουν ότι αφενός μεν δεν στοιχειοθετείται αντικειμενικώς η αποδιδόμενη σ' αυτούς πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού ως προς την έκδοση της

1/26.1.2011 πράξης καταλογισμού του Μητροπολιτικού Συμβουλίου διότι: α) δεν υφίστατο νόμιμη υποχρέωση για ακρόαση του εγκαλούντος πριν από την έκδοση της πράξης καταλογισμού του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, για την τήρηση του ουσιαστικού τύπου της προηγούμενης ακρόασης, κατά την επιταγή εκ του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος, η οποία επιβάλλεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Διοίκηση ενεργεί κατά διακριτική ευχέρεια, λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία συνδεόμενα προς την υποκειμενική συμπεριφορά ή υπαιτιότητα του θιγομένου από την πράξη και όχι επί έκδοσης δυσμενούς διοικητικής πράξης, κατά δέσμια ενέργεια, όπως η ως άνω και β) δεν υπήρχε υπηρεσιακό τους καθήκον, ελλείπει αρμοδιότητας του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ως προς την έκδοση της καταλογιστικής πράξης, αφετέρου δε επειδή ελλείπει στο πρόσωπό τους το υποκειμενικό στοιχείο, ήτοι δόλος που περιέχει τη γνώση και τη θέληση της παράβασης του υπηρεσιακού του καθήκοντος και σκοπός τους συνιστάμενος στην επιδίωξή τους να βλάψουν τον εγκαλούντα υλικά και ηθικά. Αναφορικά με την αποδιδόμενη στους προσφεύγοντες αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού, ως προς την έκδοση της 1/26.1.2011 πράξης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου σε βάρος του εγκαλούντος, που ασκούσε καθήκοντα Ιεροκήρυκα στην προαναφερόμενη Ιερά Μητρόπολη, με την οποία του καταλόγισαν το ποσό των 9.604,99 ευρώ, ως ποσό που αχρεωστήτως του κατεβλήθη για το χρονικό διάστημα από την 19.12.2008 μέχρι την 30.9.2009, εφόσον, κατά τα προεκτεθέντα, η πράξη αυτή αναρμοδίως εκδόθηκε, αφού από καμία διάταξη νόμου δεν παρέχεται στο εν λόγω συλλογικό όργανο, ως εκκαθαριστή των εν προκειμένω φερομένων ως αχρεωστήτων ληφθεισών αποδοχών και η αρμοδιότητα καταλογισμού των αποδοχών αυτών, η, εκ μέρους των προσφευγόντων, υπό την υπαλληλική τους ιδιότητα, έκδοση της πράξης καταλογισμού, για την οποία δεν υφίστατο ως προς αυτούς υπηρεσιακό καθήκον, δεν αφορούσε στην έκφραση της θέλησης της υπηρεσίας τους μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων που πρέπει ειδικά να ενεργούν και για το λόγο αυτό δεν στοιχειοθετεί την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος. Και τούτο διότι η έκδοση πράξης καταλογισμού αχρεωστήτως καταβληθεισών αποδοχών δεν ανάγεται στα καθήκοντα της υπηρεσίας τους, ήτοι σε εκείνα τα οποία τους έχουν ανατεθεί ως μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, αφού τέτοιο καθήκον τους δεν προσδιορίζεται με ειδική διάταξη νόμου ή διατάγματος ή άλλης διοικητικής πράξης, ούτε προβλέπεται με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης τους αρχής, ούτε υπάρχει αναγκαία στη φύση της ανωτέρω υπηρεσίας τους ως μελών του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, καθόσον δεν αναφέρεται στην έκφραση απ' αυτούς της θέλησης του ανωτέρω συλλογικού

ΕΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ







οργάνου έναντι των τρίτων, εντός του κύκλου των δημοσίων υποθέσεων, η διενέργεια των οποίων τους είχε ανατεθεί. Πλέον τούτων, ο δεύτερος των προσφευγόντων, Γεώργιος Λαουρδέκης- όπως επικαλείται αναφερόμενος με την προσφυγή του στην έκθεση εξέτασής του ως κατηγορουμένου- ενήργησε ως γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, ο οποίος παρέχει κατά νόμο γραμματειακή υποστήριξη στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο και στο πλαίσιο αυτής της αρμοδιότητας τήρησε τα πρακτικά, κατά την συνεδρίαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου για την έκδοση της 1/26.1.2011 πράξης καταλογισμού, χωρίς να συμμετάσχει στη λήψη της απόφασης αυτής περί καταλογισμού, παρά μόνο με την ιδιότητα του γραμματέα βεβαίωσε για το ακριβές του αντιγράφου της 1/26.1.2011 καταλογιστικής πράξης από το βιβλίο πρακτικών, και ως εκ τούτων δεν στοιχειοθετείται αντικειμενικώς η πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού ως προς αυτόν. Περαιτέρω η άσκηση του συνταγματικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης (άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος) αποβλέπει στην παροχή της δυνατότητας στον διοικούμενο, τον οποίον αφορά η δυσμενής διοικητική πράξη να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς ενώπιον του αρμοδίου διοικητικού οργάνου, ούτως ώστε να επηρεάσει τη λήψη από το όργανο αυτό της σχετικής απόφασης ύστερα από διαφορετική εμφάνιση ή εκτίμηση του πραγματικού υλικού, (ΣΤΕ (ΟΛΟΜ) 4447/2012 Νόμος), επιβάλλεται οπωσδήποτε στις περιπτώσεις εκείνες, κατά τις οποίες η Διοίκηση ενεργεί κατά διακριτική ευχέρεια, λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία συνδεδεμένα προς την υποκειμενική συμπεριφορά ή υπαιτιότητα του θιγομένου από την πράξη, η δε παράλειψή της αφορά στην μη τήρηση, ουσιώδους τύπου της διαδικασίας που καθιστά ακυρωτέα την πράξη, (ΣΤΕ 651/2014 Νόμος) ενώ όταν η πράξη του οργάνου ερείδεται αυτοτελώς επί αντικειμενικών δεδομένων, δεν απαιτείται, κατά την έννοια του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος, προηγούμενη κλήση του θιγομένου σε ακρόαση (ΣΤΕ 411/2015 Νόμος). Στην προκείμενη περίπτωση ο εγκαλών δεν κλήθηκε να εκθέσει τις απόψεις του πριν από την έκδοση της ως άνω πράξης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, δεδομένου, άλλωστε, ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει το αντίθετο, πλην όμως η μη κλήση του αυτή - ανεξαρτήτως του εάν η καταλογιστική πράξη ερείδεται σε στοιχεία που αφορούν σε υποκειμενική και μάλιστα υπαίτια συμπεριφορά του εγκαλούντος ή αυτοτελώς επί αντικειμενικών δεδομένων - δεν συνιστά παράλειψη νόμιμης υποχρέωσης των προσφευγόντων, εφόσον το Μητροπολιτικό Συμβούλιο δεν ήταν αρμόδιο όργανο για την έκδοση της πράξης, έτσι ώστε ο εγκαλών να δυνηθεί λυσιτελώς, να προβάλλει τις απόψεις του, οι οποίες θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να επηρεάσουν την απόφαση του οργάνου αυτού, σε κάθε δε περίπτωση η έλλειψη της κλήσης καθιστά ακυρωτέα την πράξη. Ως εκ

τούτων λόγω της ως άνω αναρμοδιότητας του Μητροπολιτικού Συμβουλίου δεν υφίστατο ως προς τους προσφεύγοντες υπηρεσιακό καθήκον, να καλέσουν ενώπιόν του τον εγκαλούντα και κατά συνέπεια δεν στοιχειοθετείται και για το λόγο αυτό αντικειμενικώς η αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από το ότι η έκδοση της καταλογιστικής απόφασης, που συνιστά δυσμενή για το διοικούμενο εκτελεστή διοικητική πράξη, και ως τέτοια φέρει το τεκμήριο νομιμότητας και παράγει έννομες συνέπειες, ανεξαρτήτως αν κατ' αυτής μπορεί να ασκηθεί διοικητική προσφυγή οποιασδήποτε μορφής, διότι το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος στοιχειοθετείται μόνο όσον ο υπάλληλος είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιος να προβεί σε μία υπηρεσιακή ενέργεια, αφού δεν νοείται παράβαση ανυπάρκτου καθήκοντος. Περαιτέρω από κανένα επιμέρους στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υφιστάμενο το υποκειμενικό στοιχείο του εγκλήματος του άρθρου 259 ΠΚ, ελλείψει του στοιχείου του δόλου των προσφευγόντων να παραβούν τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα αλλά και ως εγκλήματος υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης, για τη στοιχειοθέτηση της ειδικής υπόστασης του οποίου δεν αρκεί η απλή (διά του δόλου) επικάλυψη των αντικειμενικών στοιχείων, αλλά απαιτείται από το νομοθέτη η συνδρομή του ειδικού δόλου, δηλαδή η επιδίωξη ωφέλειας ή βλάβης του κράτους ή τρίτου. Η έλλειψη του δόλου στο πρόσωπο των προσφευγόντων επιβεβαιώνεται από όλα τα προαναφερόμενα στοιχεία με βάση τα οποία πριν από την έκδοση της πράξης καταλογισμού αναζητήθηκε ενδελεχώς με μέριμνα της Ιεράς Μητρόπολης η ενημέρωσή της επί του θέματος του καταλογισμού από τις ως άνω υπηρεσίες στις οποίες απευθύνθηκε αυτή, αλλά και τεκμηριώνεται από το γεγονός ότι η 160/2013 σχετική απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την οποία ακυρώθηκε σχετική πράξη καταλογισμού του Μητροπολιτικού Συμβουλίου που αφορούσε άλλον Ιερομόναχο, ήτοι τον Νεκτάριο Γκολιόπουλο εκδόθηκε μετά την έκδοση της επίμαχης καταλογιστικής πράξης ενώ και μετά την ακύρωση της σε βάρος του εγκαλούντος καταλογιστικής πράξης, παρά την ενημέρωση του Υπουργού Οικονομικών και των λοιπών εμπλεκόμενων Οικονομικών Υπηρεσιών δεν επιλύθηκε το σχετικό ζήτημα. Απεναντίας η Ιερά Μητρόπολη μετά την έκδοση της 3828/2014 απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, διαβίβασε στην Δ.Ο.Υ Μεσολογγίου, προς εκτέλεση ατομικό φύλλο έκπτωσης (ΑΦΕΚ) για τον εγκαλούντα ως προς το καταλογισθέν ποσό των 9.604,99 ευρώ. Ουδόλως δε προέκυψε σκοπός παράνομης βλάβης, ήτοι επιδίωξη των προσφευγόντων με την παράβαση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων να επιφέρουν παράνομη βλάβη υλική και ηθικής φύσεως, στον εγκαλούντα, αφού ενήργησαν μόνο με γνώμονα να ανταποκριθούν στην ευθύνη του συλλογικού οργάνου επί των θεμάτων των μισθολογικών παροχών

ΕΠΙΣΗΜΟΓΡΑΦΗ
 ΕΠΙΣΗΜΟΓΡΑΦΗ

[Handwritten signature/initials]

[Handwritten signature/initials]

για την απρόσκοπτη λειτουργία της υπηρεσίας τους, την ορθή και με διαφάνεια άσκηση των καθηκόντων τους. Κατά ακολουθίαν των προαναφερομένων δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις ότι οι προσφεύγοντες τέλεσαν την ως άνω αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού, όπως αυτή περιγράφεται παραπάνω και για το λόγο αυτό πρέπει να σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1α, 310 παρ. 1 και 322 παρ. 3 ΚΠΔ να μη γίνει κατηγορία εναντίον τους για την ως άνω πράξη. Είναι λοιπόν βάσιμη και κατ' ουσίαν η προσφυγή, με την οποία οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι δεν στοιχειοθετείται η αντικειμενική αλλά και η υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της παράβασης καθήκοντος από κοινού, για την οποία αυτοί καλούνται, με το προσβαλλόμενο κλητήριο θέσπισμα, να δικάσουν στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Δυτικής Στερεάς Ελλάδας για την πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού και πρέπει να γίνει αυτή δεκτή, να ακυρωθεί το προσβαλλόμενο κλητήριο θέσπισμα, να αποφανθεί το Συμβούλιο τούτο ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία κατά των προσφευγόντων για τη διωκόμενη πράξη, να απαλλαγεί ο εγκαλών από τα δικαστικά έξοδα, γιατί δεν συντρέχει νόμιμος λόγος να επιβληθούν αυτά σε βάρος του και να διαταχθεί η επιστροφή των παραβόλων ποσού τριακοσίων (300) ευρώ στους εγκαλούντες, όπως το εδ.β του άρθρου 322 παρ. 1 προστέθηκε με την παρ.3 άρθρου 33 του Ν.4055/2012, ΦΕΚ Α 51/12.3.2012.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την 1/10.6.2015 προσφυγή των 1) Ιερόθεου κατά κόσμον Γεωργίου Βλάχου του Σωτηρίου, Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, κατοίκου Ναυπάκτου, 2) Γεωργίου Λαουρδέκη του Αθανάσιου, κατοίκου Ναυπάκτου, Πραντούνα 13, 3) Θεμιστοκλή Τσιτσιρίκη του Παναγιώτη, κάτοικου Ναυπάκτου, Κορακουλάκη 10, 4) Παναγιώτη Χαντζή του Φωτίου, κατοίκου Παλαιοπαναγιάς Ναυπάκτου, 5) Βασιλείου Πολιτόπουλου του Γεωργίου, κατοίκου Ναυπάκτου Δον Ζουάν Αυστριακού 21 και 6) Βασιλείου Γκίζα του Ιωάννη, Δικηγόρου, κατοίκου Ναυπάκτου, Ιλ. Τζαβέλα 90, κατά του με αριθ. ΕΔ 5/31.5. 2015 κλητηρίου θεσπίσματος του Εισαγγελέα Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με το οποίο καλούνται οι προσφεύγοντες, την 16.2.2016, στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, προκειμένου να δικάσουν για την αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού (άρθρα 45, 259 ΠΚ), η οποία φέρεται ότι τελέσθηκε στην Ναύπακτο Αιτωλοακαρνανίας την 26.1.2011.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ το ΕΔ 5/31.5.2015 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με το οποίο καλούνται οι προσφεύγοντες, την 16.2.2016, στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Δυτικής

Στερεάς Ελλάδας, προκειμένου να δικαστούν για την αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού (άρθρα 45, 259 ΠΚ), η οποία φέρεται ότι τελέσθηκε στην Ναύπακτο Αιτωλοακαρνανίας την 26.1.2011.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ να μην γίνει κατηγορία κατά των ως άνω προσφευγόντων για την αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού (άρθρα 45, 259 ΠΚ), η οποία φέρεται ότι τελέσθηκε στην Ναύπακτο Αιτωλοακαρνανίας την 26.1.2011.

ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΙ τον εγκαλούντα από τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή των 2974026, 2974033, 2974034 2974035, 2974036 ,2974037, 102926, 102927, 102928 σειρά Α εννέα (9) παραβόλων ποσού τριακοσίων (300) ευρώ υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου στους προσφεύγοντες.

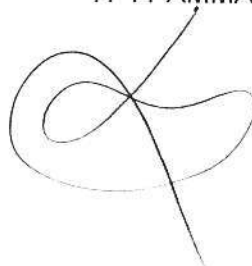
Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στο Αγρίνιο, στις 26-6-2015 και εκδόθηκε με γραμματέα τη Χρυσάνθη Κονδύλη, στις 29-7-2015.-

ΕΠΕΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ



Αριθμός υπηκοοτικού αντίστοιχού
29/7/2015
Αγρίνιο
Η Γραμματέας
